

Kuifje

Nr 46
43^e jaargang
8-11-88

cinema:
"DE BEER"

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 J!

REPORTERS IN DE STRIP

**WEDSTRIJD
PLUCHEN**
"Een massa beertjes
te winnen!"

40 F — NEDERLAND f 2,65

3792237010002 06870

Wil je wat weten of zo maar een briefje schrijven voor onze rubriek brievenpost, stuur dat dan naar:

Voor Nederland: Redactie Kuifje, Postbus 341, 2100 AH Heemstede.

Voor België: Redactie Kuifje, P.H. Spaaklaan 11, 1070 Brussel.

Als je brief in de rubriek brievenpost wordt geplaatst, krijg je een gratis stripalbum van Dommel toegestuurd!

Algemeen goed tot zeer goed!

Geachte redactie, Ik ben nu twee jaar op Kuifje geabonneerd en heb eindelijk mijn pen eens ter hand genomen om jullie te schrijven. Dan maar onmiddellijk mijn mening over Kuifje: **De strips zijn over 't algemeen goed tot zéér goed**, met uitzondering van **Knotskater**. Mischien lezen de jonge lezers dat graag, maar ik vind dat er weinig inhoud in de verhalen tjes steekt. Alhoewel er nog niet veel kritiek op **Max en Cati** is gegeven, vind ik deze strip van een laag nivo (tekeningen zijn niet mooi) en komt de strip te veel in Kuifje voor! In KF25 kom ik **Garfield** tegen, een voorbode voor een reeks Amerikaanse strips, die zullen volgen. **Garfield** en de rest zijn wel leuk, (zeker **SV ZOO (i)**) maar horen volgens mij niet in KF thuis. Evenmin als **Suske en Wiske**. De **Snoezige Snoepster** en de **Balorige Bellers**. Over dat domme alliteratiedoe hebben jullie zelf nog kritiek gegeven. Het zijn zelfs geen nieuwe verhalen, want het tweede stukje is simpelweg een uittreksel uit de **Droeve Druif**.

Zo dat was dan de negatieve kritiek, nu de positieve... Het felt dat jullie de beste strip in jullie blad hebben: namelijk **Thorgal**. Gewoonweg fantastisch, zowel kwa scenario als kwa tekeningen. Doe de groeten aan **Rosinski** en **Van Hamme**. Ik hoop dat Thorgal 13 ondertussen in Kuifje zal staan wanneer mijn brief gepubliceerd wordt. (?) En dan mogen we onze bovenste beste **Dommel** niet vergeten. Volgens mij de beste humoristische reeks. Wat ik zo prachtig vind aan het tekenwerk van **Dupa**, zijn de kleine voorwerp-

jes die de zin voor detail weer-geven (het slakje niet te vergeten). Dan nog een laatste vraag: Komt de **Koene Ridder** van François Craenhals nog terug? (in 2 jaar niet gezien!) Zo dat was het dan en ik wens **Dommel** veel succes in Japan.

Edwin Verschelde,
Oostende, België

Hoe vaak moet ik nou nog duidelijk maken dat brieven aan **DOMMEL** gericht moeten worden, **PLUG!** Als ik de pest in krijg zit je mooi naast je **DOMMELALBUM** onthoudt dat goed! Dank voor je complimenten, maar tjaa... niet alle strips behoeven natuurlijk jouw instemming (zeg maar aan jouw smaak te voldoen) te hebben, hoewel dat natuurlijk ideaal zou zijn! We hebben toevallig ook nog wel enkele andere lezertjes hoor, en die bellen ons suf om meer **Knotskater** en **Max en Cati!** En dan dat gedruvel rond **Suske en Wiske: DOMMEL** zweert hierbij (en je weet wat dat betekent als een hond met stamboom dat doet), dat hij **nooit en te nimmer meer** toe zal staan dat in zijn lijfblad nog van die belachelijke experimenten met **Suske en Wiske** worden uitgehaald ten koste van de lezer!!! (Zijn we helaas wel van die 'prachtige' stijl-figuur stafrijn (alliteratie) af. Je merkt wel dat **DOMMEL** in Baarn op een particuliere school heeft doorgeleerd of niet soms?) Ook **DOMMEL** is weg van **Thorgal**; sterker het is naast zijn eigen strip zijn favoriete reeks. En eigenlijk laat je je toch niet erg enthousiast over **DOMMEL** uit. Kijk Edwin, woorden als beste en prachtig zijn natuurlijk wel aardig, maar superieur, weergaloos of subliem zouden natuurlijk bij dergelijke strips beter op zijn plaats zijn! **De**

Koene Ridder lijkt er ook definitief vandoor te zijn, maar er wordt naar hem gezocht! En... **DOMMEL** heeft sukses in Japan!

Geheugenverlies en ouderdom

Geachte redactie, aangezien ik een hekel aan briefschrijven heb, heeft het lang geduurd voor ik eindelijk mijn klacht naar jullie opstuurde. Begrijp me goed, ik heb niets tegen de verhalen in jullie blad. Het zal ook wel ouderdom mijnerzijds zijn, maar aangezien jullie blad ook bestemd is voor de oudere 'jeugd', gooi ik mijn probleem toch maar even naar voren. Het is bij jullie gebruikelijk om bij elke wekelijkse aflevering van een stripverhaal een kleine inhoud te vermelden, maar waarom doen jullie dat niet bij hoofdstukken of afleveringen, die eens in de zoveel tijd in jullie blad staan? Daar zit soms maanden tussen! Aangezien Kuifje in onze familie rouleert is het bij ons niet mogelijk om een ouder nummer op te zoeken om het geheugen op te frissen. Zoals ik al zei, zal het wel mijn leeftijd zijn, maar ik kan me niet voorstellen dat ik de enige ben die daar moeite mee heeft. Ik hoop dat jullie er wat aan doen en veel sukses.

W. Roeleveld,
Meppelweg 87, Den Haag

Beste oudere jongere, voor je probleem dat voortspruit uit die typische Hollandse zui-nigheid, (hè, hè met z'n allen één abonnement (bah)) zijn de volgende oplossingen: 1. Zelf een extra abonnement nemen (of verzamelingen KF kopen) 2. Veel drinken blijkt het geheugen aan te tasten; er schijnen zelfs mensen met nog maar één hersencel rond te lopen. Pas dus op! 3. Een familiearchivaris aanstellen, die de boel op volgorde en bijeen houdt! 4. Het geheugen trainen door Kuifjes door elkaar te gaan lezen! **DOMMEL** gaat proberen er van onze kant ook iets aan te doen. En je bent zeker niet de enige die last van de ouderdom heeft. Tabé, Ouwe Taaie!

Het weekblad Kuifje is een uitgave van:

De Lombard Uitgaven
P.H. Spaaklaan 1-11
1070 Brussel
Telefoon: 02/5225600
Uitgever: Lucien Lottefier,
Theodore Rooseveltstraat 46
1040 Brussel
Hoofd-redactie Nederlandse
Editie: Rob Harren
Fotografvure: De Schutter N.V.
Druk: De Bièvre N.V.
Brasschaat

Abonnementsopgave voor België

Per half jaar (26 nrs.) 900 BF.
Per jaar (52 nrs.) 1700 BF.
Lombard Uitgaven -
P.H. Spaaklaan 1-11
1070 Brussel
Advertenties voor België:
de Lombard Uitgaven - Brussel
Nicole Geerlandt
tel. 02/5225600

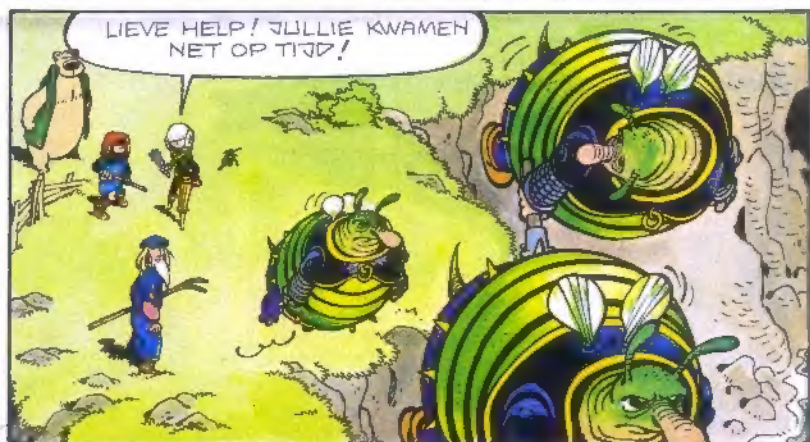
Abonnementsopgave/klachten voor Nederland:

P.V.O.-abonnementen services
Postbus 77, 5126 ZH Gilze
Telefoon 01615-2940
toestel 412
Abonnementsprijs: 6 maanden:
fl. 65,-
Adreswijziging: 4 weken van te voren schriftelijke opgave via wikkell rond KUIFJE.
Annuleringen: opzegging 4 weken vóór het einde van de abonnementstermijn schriftelijk opgeven.
ADVERTENTIES NEDERLAND:
Fimla B.V.
Zandvoortselaan 57
2106 CJ Heemstede
Telefoon 023-280712
Telex 41497
Telefax 023-291762

KUIFJE-NEDERLAND

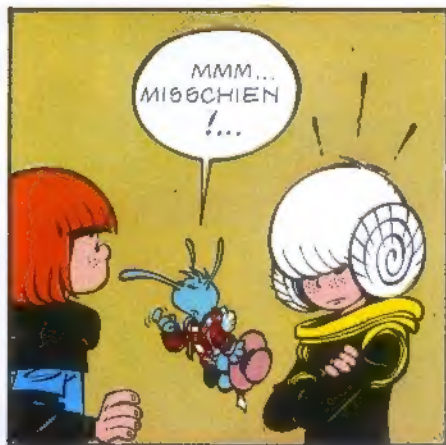
Lombard Uitgaven
Nederland B.V.
Postbus 341
2100 AH Heemstede
Telefoon:
023-290190/290192/280712
Buitenlandse abonnementsprijs op aanvraag.

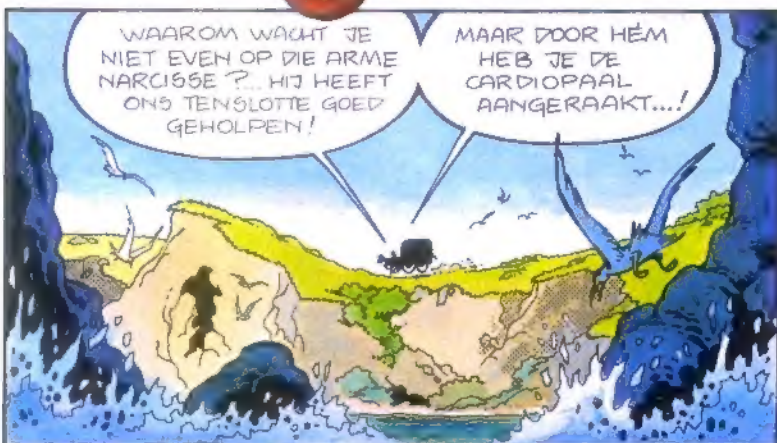
SAMENVATTING: De bloemen van Luciole zijn in één nacht verlept... Dat is een teken: ze moet op zoek gaan naar haar vader! Narcisse biedt het kleine meisje de cardiopaal aan en voegt zich dan terug bij Hugo om samen bij Meester Corvecchio te gaan. Maar, deze laatste en Mirabel lijken in moeilijkheden...

HUGO HET KASTEEL DER MEEUWEN

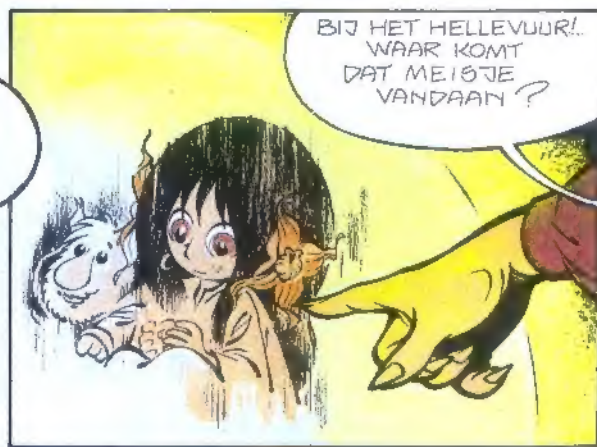
ERGENS IN GENEZIJDE MUIDEN, LAND
VAN ALLE MYSTERIES, SMELTKROES
VAN ALLE TOVERKLINSTEN...

JE WILT
ME TOCH NIET
ZEGGEN DAT JE
'M KWIJT
BENT ?!?

IK BEN
BANG VAN WEL,
UWE LUISTER
...

PAS
VERSCHENEN BIJ
DE LOMBARD
UITGAVEN!
"DE APPELBOOM
DER GODEN"

Alleen voor Nederlandse lezers

Dit geweldige exclusieve Dommel horloge is voor jou!

Het eerste echte Dommelhorloge van ouderwetse kwaliteit in
een roestvrijstalen kast en met bewegende oogjes.

Als je nu een abonnement neemt op Kuifje is
dit fantastische Dommel horloge voor jou.
(En het is nergens te koop!)

Bon of briefkaartje opsturen naar Weekblad Kuifje.
Afd. Abonnementen — Postbus 77 — 5126 ZH Gilze

BON

**Ik neem een halfjaar abonnement (26 nrs. voor f 65,-)
op het weekblad Kuifje en kies als welkomstgeschenk:**

- ☐ **Dommelhorloge**
- ☐ **Een eenmalige korting van f 10,- op het eerste
abonnementsgeld. Ik betaal dan geen f 65,- maar f 55,-.**

* aankruisen wat je kiest.

Naam:

Adres: nr.:

Postcode: Plaats:

Geboortedatum:

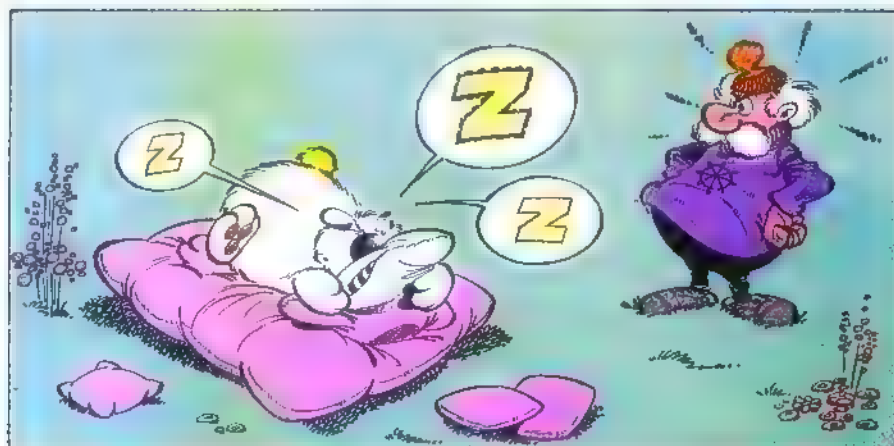
Voor de betaling wordt een acceptgirokaart toegestuurd.

Opletten leesportefeuillelezers svp niet in dit blad knippen, maar
bon overnemen of briefkaartje sturen.

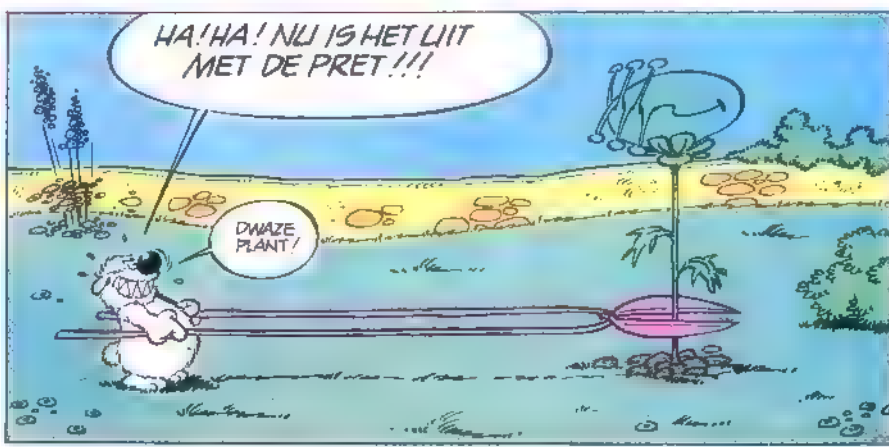
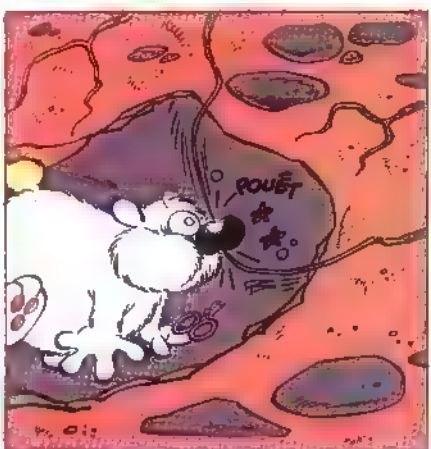
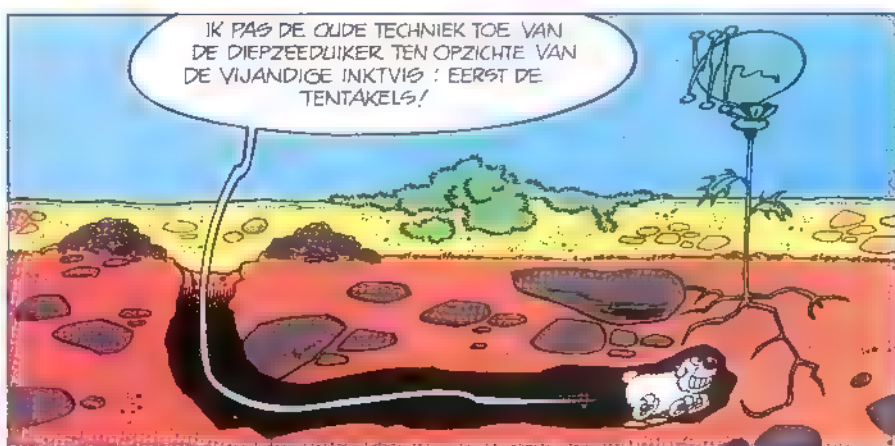
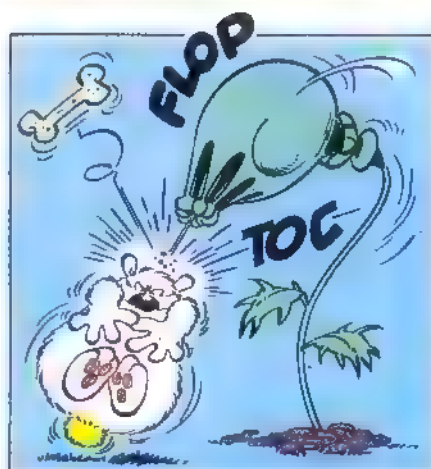
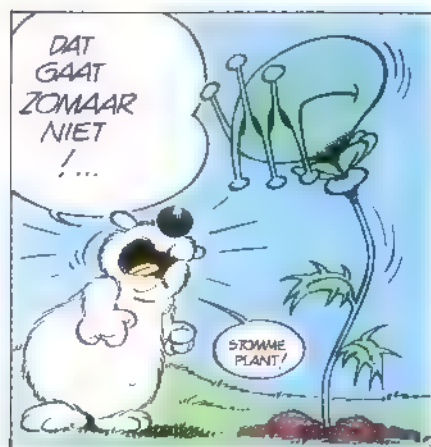
Deze aanbieding is alleen voor Nederland geldig.

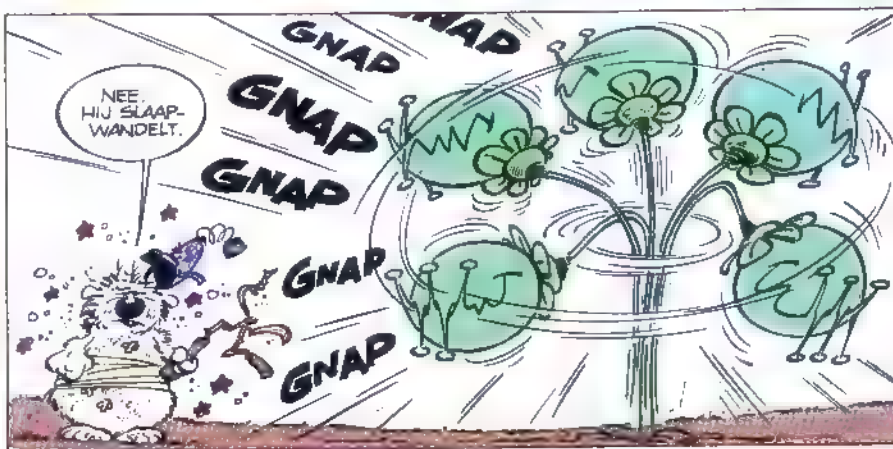
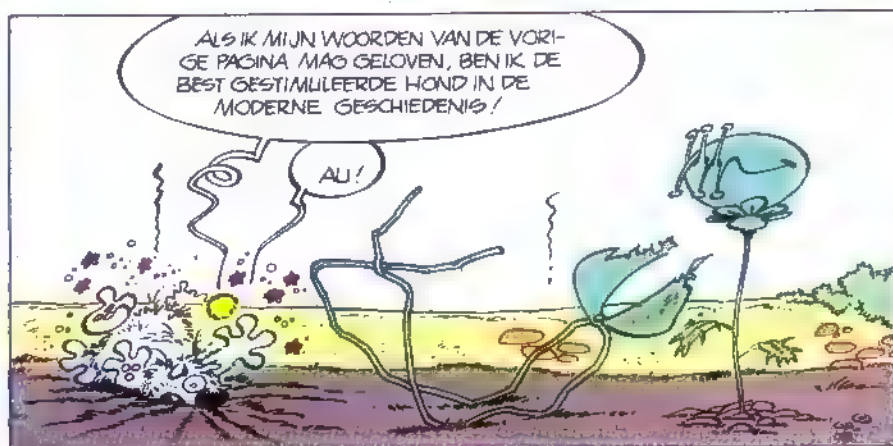
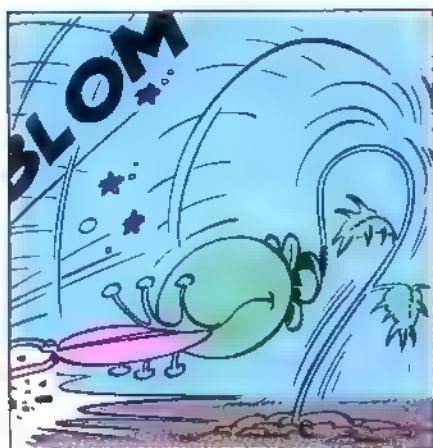
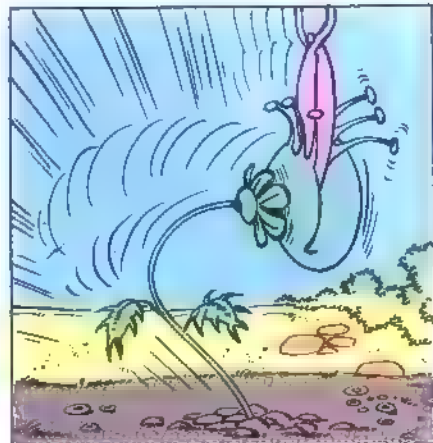
DOMMELS JEUGD

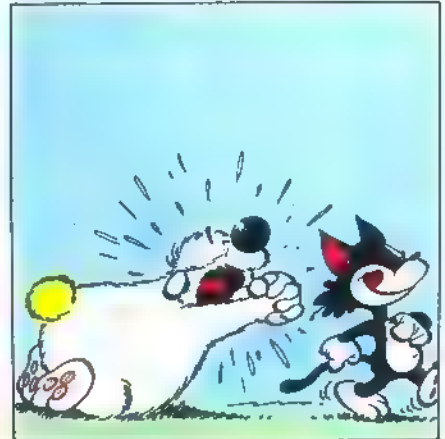
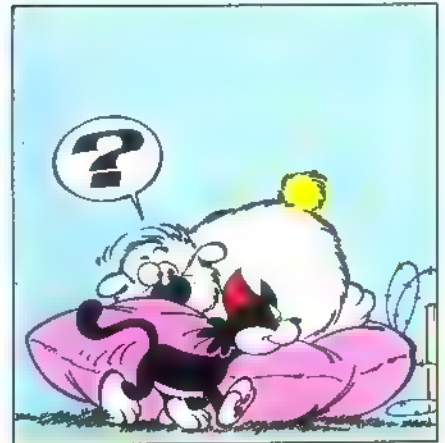
Deze verhalen zijn door Dupa lang geleden getekend maar nog nooit in het Weekblad Kultje verschenen.

DOMMEL EN DE ALLESETER

PAS
VERSCHEENEN BIJ
DE LOMBARD /
UITGAVEN /
"VEEL LIEFS VOOR
DOMMEL"

- EINDE -

De Krant in de strip

Bloknoet in de aanslag

Journalisten worden vaak met afgunst bekeken. Ze reizen op kosten van hun krant over de hele wereld en bij alle belangrijke gebeurtenissen staan ze met hun neus vooraan. Voor stripfiguren is verslaggever een ideaal beroep: op die manier hebben ze altijd wel een excuus om zich in de meest halsbrekende avonturen te storten en zich te bemoeien met allerlei zaken die ze eigenlijk nauwelijks aangaan... Geen wonder dat de bekendste figuur uit de Europese stripgeschiedenis een journalist is. *Kuifje* begon zijn loopbaan als verslaggever van het Brusselse blad *Le Petit Vingtième*, aan het einde van de jaren twintig. Zijn geestelijke vader, de jonge tekenaar Hergé, was lichtelijk jaloers op zijn schepping. Zelf had hij er altijd van gedroomd een groot journalist en fotograaf te worden. Een verslaggever die niet klakkeloos doorgeeft wat hem is verteld, maar die zelf op onderzoek uitgaat en zich door niets of niemand laat afschrikken. *Kuifje* maakt zijn eerste reis naar de Sovjetunie, en in zijn volgende avonturen

vertrekt hij naar Congo (de toenmalige Belgische kolonie in Afrika) en naar de Verenigde Staten. Ook in zijn volgende avonturen zal blijken dat hij slecht stil kan zitten. Hij komt terecht in Arabië (*Het zwarte goud*), Midden-Amerika (*De zonnetempel*), Zuid-Amerika (*Het gebroken oor*, *Kuifje en de Picaro's*), China (*De blauwe lotus*), Tibet (*Kuifje in Tibet*) en zelfs op de maan (*Mannen op de maan*).

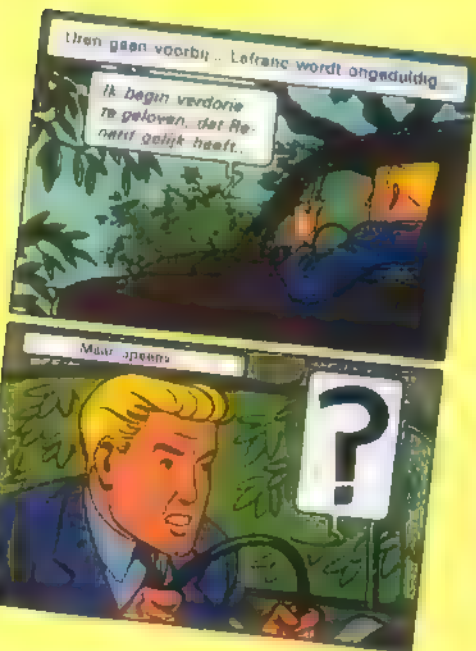
Kuifje heeft het zo druk met zijn reizen en met zijn avonturen, dat hij vrijwel nooit achter zijn schrijfmachine te vinden is... Voor de show wil hij op een illustratie nog wel eens rondrennen met een indrukwekkend fototoestel, maar laten we eerlijk zijn: voor diepgravende interviews, heet van de naald opgeschreven nieuws of breed gedocumenteerde achtergrondreportages heeft hij nooit tijd. Zijn werk als verslaggever is niet meer dan een smoes. Een prachtige smoes, dat wel, want zijn avonturen worden nog steeds door talloze lezers overal ter wereld verslonden en hebben het heel wat langer uitgehouden dan een sensationele primeur of een snijdend redactioneel commentaar. Het werk van een journalist heeft maar een kort leven: niet langer dan een dag. De krant van gisteren is oud nieuws, alleen nog goed voor de aardappelschillen of de kattenbak.

Een schrijfmachine van dichtbij

Ook een andere befaamde stripfiguur vertoont zich zelden of nooit op de redactie van de krant waarvoor hij werkt. *Rik Ringers* is in naam verslaggever, maar hij heeft het over het algemeen zo druk met het oplossen van misdaden dat het waarschijnlijk ook voor hem vele jaren geleden is dat hij een schrijfmachine van dichtbij heeft gezien.

In 1961 werd zijn eerste avontuur, *Wie is Kameleon*, in dit weekblad gepubliceerd en al op de eerste pagina maken we kennis met zijn vaste begeleider, commissaris Baardemakers. En op de twintigste pagina is *Rik Ringers* al helemaal de figuur die we nog steeds kennen, want daar draagt hij voor het eerst de outfit die al meer dan vijftientig jaar onveranderd is gebleven: tweedjasje en coltrui. Waardoor waren de avonturen van *Rik Ringers* zo'n groot succes bij de lezers? Waarschijnlijk komt het door de betrekkelijke eenvoud van verhaal en tekeningen. Alles is snel en prettig te lezen en te begrijpen, ingewikkelde bovennatuurlijke toestanden ontbreken. Voor elk raadsel bestaat een logische oplossing. De avonturen van *Rik Ringers* waren binnen enkele jaren al zo populair geworden, dat geprobeerd werd een televisieserie rond de figuur te maken. Het hele project is echter op een misser uitgelopen en leverde niet meer dan één film van een half uur op. Aardige bijzonderheid daarvan: de makers van *Rik Ringers*, tekenaar Tibet en schrijver Duchateau, waren in de film heel even te zien als politieagenten.

Een derde journalist die graag met zijn perskaart wappert zonder ooit voor de Pulitzer-prijs in aanmerking te komen, is *Lefranc*, de verslaggever die werd bedacht door Hergé's voormalige medewerker Jacques Martin. Samen met zijn jonge vriend Jeanjean moet hij het steeds weer opnemen tegen de geniale schurk Borg, maar - het verhaal wordt eentonig - van schrijven komt weinig. Zeg maar gerust niets.

Net als Lefranc werd ook de "razende reporter" *Flip Flink* (niet te verwarren met de luie soldaat *Flippie Flink* van Mort Walker) geboren in de jaren vijftig. Zijn avonturen, getekend door Eddy Paape en geschreven door J.M. Charlier, voeren hem letterlijk de wereld rond. Aanvankelijk moet Flip zich nog bewijzen. Hij wil als verslaggever in dienst komen van de krant *Tempo* en aan het einde van het derde verhaal is het eindelijk zover. Hij krijgt niet alleen een baan, maar op de redactie krijgt hij zelfs een eigen kamer aangewezen... maar het is zeer de vraag of hij die ooit van binnen heeft gezien. Ook Flip wordt veel te veel in beslag genomen door zijn exotische avonturen om zich te bemoeien met zoiets onbenulligs als een stukje in de krant.

Goedkope sigaren

Een van de nieuwste collega's van Kuifje en Rik Ringers is *Nikodemus Wittebrink*, verslaggever van de *Kleine Koerier*. Onlangs verscheen zijn eerste avontuur: *Evergreen*; het tweede, *De Schaduw van de Skarabee* volgt binnenkort. De avonturen van Nikodemus spelen zich af aan het begin van deze eeuw en zijn eerste speurtocht voert hem helemaal naar de andere kant van de aardbol, waar hij een geheimzinnig eiland ontdekt dat op geen enkele kaart staat en dat schepen opslokt... Hij is de zoveelste vertegenwoordiger van een traditie waarin journalisten eigenlijk verkapte detectives zijn en de journalistiek niet meer dan een bijbaantje lijkt.

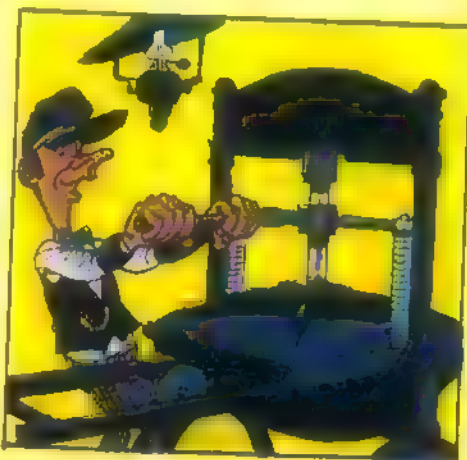
Toch zijn er in de strip nog genoeg verslaggevers die voortdurend door een hoofdredacteur op de vingers worden gekoken en die hun journalistieke roeping serieus nemen, tenminste voor zover dat in een stripverhaal mogelijk is. De verslaggever Argus bijvoorbeeld, de bijdehande muis uit de *Ollie B. Bommel*-verhalen van Marten Toonder, is een kranteman in hart en nieren. Altijd staat hij alert met een schrijfblokje klaar om ernstige misstanden te noteren en in de *Rommeldamse Courant* aan de kaak te stellen. De krant is het geweten van de *Rommeldamse* samenleving en Argus' werkgever, directeur O. Fanth Mzn., is altijd bereid in de eer van diens werk te delen. Behalve wanneer de andere leden van de *Kleine Club* waarvan hij lid is, hun misnoegen uiten over de gewetensvolle wijze waarop de muis zich van zijn taak gekwetend heeft. Dan wordt Argus ter verantwoording geroepen en geen wonder dat de muis een cynisch trekje vertoont: de waarheid is betrekkelijk, want ze past niet altijd in het straatje van de hoge heren.

De *Kletsmeier* is een krant die eigenlijk alleen een hoofdredacteur heeft: de vogel *Shoe* van de Amerikaanse tekenaar Jeff MacNelly. Hoog op een boomtak zittend rookt hij smerig ruikende, goedkope sigaren en schrijft hij zijn gelijkhebbende redactionele commentaren. De krant vertegenwoordigt maar één mening: die

van de hoofdredacteur, die voluit *Purple Martin Shoemaker* heet. Lezers die het wagen er anders over te denken, worden door *Shoe* vakkundig afgekat. Over zichzelf zegt de hoofdredacteur: "Het lijkt ongelooflijk... Maar achter het uiterlijk van de verbeterde, cynische, sarcastische kranteman... Schuilt ook het innerlijk van een verbeterde, cynische, sar-

castische kranteman." *Shoe* is een ruwe bolster met een harde pit. Daar kan zijn enige medewerker *Cosmo Fishhawk*, alias *De Perfesser*, van meepraten. Hij is niet alleen de topverslaggever van *De Kletsmeier*, maar tegelijk is hij ook financieel redacteur, verzorgt hij het vragenhoekje van de krant en dient hij als kop van jut voor de hoofdredacteur. Ook verslaggever *Rona* van tekenaar *Malo Louarn* heeft een vaak ondankbare taak. Hij is aanzienlijk braver dan de krant waarvoor hij werkt, die toepasselijk *Het Riool* heet en zich erop beroemt honderd processen per dag aangesmeerd te krijgen. In zijn eerste avontuur, *Het goud van Macho-Foetsi* krijgt hij de opdracht zijn gegijzelde collega *Karel Verkakelen* op te sporen en uit het oerwoud te bevrijden. De laatste in ons rijtje full-time journalisten is, naast Kuifje, de meest bekende. *Superman* beweegt zich namelijk door het leven als de gebrilde en wat onhandige verslaggever *Clark Kent* van de *Daily Planet*. Heimelijk heeft hij een oogje op zijn vrouwelijke collega *Lois Lane*, maar zij heeft alleen oog voor... *Superman*. Handig weet ze *Clark Kent* elke primeur af te snoepen. Als *Superman* in actie komt, staat *Lois* op de voorste rij - bij voorkeur om zich van het dreigende gevaar te laten redden - en is *Clark Kent* in geen velden of wegen te bekennen.

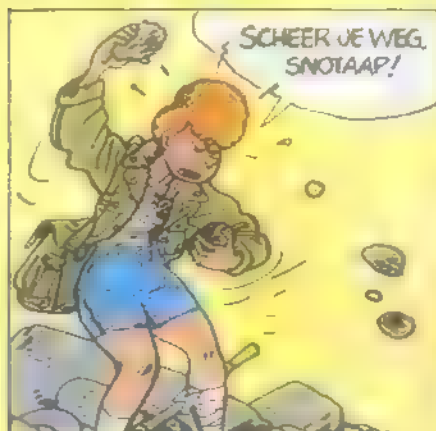

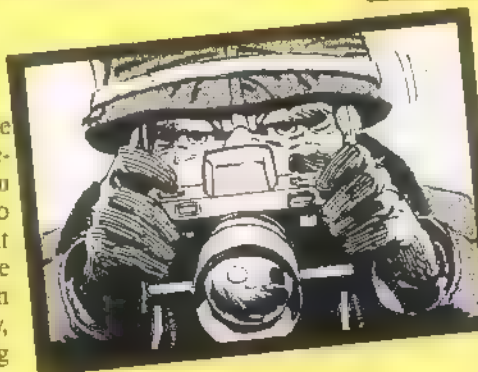
Niet neutraal, wel onafhankelijk

Andere striphelden hebben heel af en toe een bijbaantje in de journalistiek gezocht. *Lucky Luke* bijvoorbeeld komt in *The Daily Star* hoofdredacteur Horatio P. Greenly van de gelijknamige krant ("niet neutraal, wel onafhankelijk") te hulp. Hij ontpopt zich tot verdediger van de lokale persvrijheid in *Dead End City*, want sommige inwoners hebben weinig op met Greenly's onthullende artikelen. Zijn vijanden, onder wie de doodgraver ("Schandaal bij doodgraver! Seriewerk verkocht als kisten op maat!" volgens *The Daily Star*), besluiten een concurrerende krant op te richten, *The Dead End City Epitaph*, om de waarheidslievende hoofdredacteur de mond te snoeren. En ook de definitieve afrekening met de schurken wordt door Greenly op de voet gevolgd.

In de journalistiek vormen fotografen een hoofdstuk apart. Meestal zijn ze free-lance: ze gaan voor eigen rekening op pad en proberen hun werk aan kranten te verkopen. Marc Wasterlains heldin *Sarah Spits* is zo'n persfotografe. Ze reist mee met de rally Parijs - Dakar, komt terecht in de oorlog in Libanon en gaat, in haar laatste avontuur *Yeren*, samen met een wetenschappelijke expeditie op zoek naar de "yeti", beter bekend als de Verschrikkelijke Sneeuwman.

Frank Cappa van Manfred Sommer en *Thomas Rindt* van Erika Raven en Marcel Rouffa zijn allebei oorlogsfotografen: ze proberen zo dicht mogelijk bij het

gevaar te komen om de lezers thuis te confronteren met de gruwelijke gebeurtenissen van de oorlog. Thomas Rindt beleeft zijn avonturen in een denkbeeldig land in het Verre Oosten, dat Meotham heet. De achtergrond van de verhalen van Frank Cappa is realistischer. *Somoza en Gomorrah* bijvoorbeeld speelt zich af in Nicaragua, en Sommer weet in zijn verhaal een knap beeld te geven van de emoties die een oorlog bij mensen kan losmaken. De laatste fotograaf die van zich deed spreken is "the famous" *Lou Cale* van Warn's & Raives. Hij is een fotograaf die het net als zijn historische collega Weegee (een beroemde Amerikaanse persfotograaf, op wie Lou Cale duidelijk

is gebaseerd) vooral moet hebben van sensationele foto's, die inspelen op de soms wat ongezonde nieuwsgierigheid die alle krantlezers nu eenmaal ingeboren is. Hij is echter minder harteloos dan hij lijkt, en in de twee verhalen die verschenen zijn, *Het gebroken popje* en *De gescalpeerde lijken*, gaat hij op zoek naar de waarheid achter zijn foto's.

Want dat is het klassieke beeld waaraan een journalist dient te beantwoorden: een gedreven zoeker naar de waarheid, die zich door niets of niemand af laat schepen. De man (of vrouw) die van zijn nieuwsgierigheid zijn beroep heeft gemaakt en die door zijn even nieuwsgierige lezers op de voet wordt gevolgd. Niemand weet wat er morgen gaat gebeuren. De verslaggever heeft de taak daar als eerste achter te komen, in een voortdurende race tegen de dead-line, het moment waarop de krant sluit en de kopij doorgaat naar de zetterij. Dead-lines zijn echter opvallend afwezig in strips waarin journalisten een hoofdrol spelen. De meesten lijken zeeën van tijd te hebben en hun beroep puur voor ontspanning uit te oefenen. Ze hebben even weinig haast als de striplezer die zo lang mogelijk van hun avonturen wil genieten.

«DE BEER»

VERHAAL VAN EEN VERHAAL

Angst en bewondering hebben altijd de relatie van de mens met de beer bepaald. Als hét symbool van lichtge-
raakte macht werd de beer lang voor de leeuw beschouwd als de koning der dieren. Hij komt voor op rotstekeningen of in de vorm van beeldjes in prehistorische nederzettingen. Hij verschijnt op talrijke wapenschilden en verscheidene helden uit oude sagen

dragen zijn naam, onder wie Beowulf. De beer neemt eveneens een vooraanstaande plaats in bij tal van carnavals en volksfeesten. Eerder belachelijk dan indrukwekkend is vervolgens zijn optreden als één van de personages van de Reinaertroman, waarin hij Bruin heet, voordat hij met de voornaam Maarten toegenakeld wordt. Jean de La Fontaine heeft hem daarna ten tonele

gevoerd om een rol te spelen in zijn fabels waarin hij spreekwoorden bedacht zoals: «Men moet de huid niet verkopen voordat de beer geschoten is»... Eerlijk gezegd kun je de beer zo'n beetje overal tegenkomen! Hij is de mascotte van de U.S.S.R., maar ook van de staat Californië. Aan de hemel heeft hij zijn naam gegeven aan twee sterrenbeelden: de Kleine en de

Grote Beer. Hij is ook onder diverse namen bekend als film- en t.v.-held: Baloo, Winnie the Pooh, Fozzie, Ollie B. Bommel, de Troetelbeertjes... Als knuffelaar is hij natuurlijk present in de kinderkamer. Deze molige dot schijnt in Amerika ontstaan te zijn. Tijdens een jachtpartij zou president Theodore Roosevelt eens een berejong hebben gespaard. Uit dank hiervoor zouden vrienden hem een pluche kopie hebben gegeven, die de voornaam van de staatsman had gekregen: Teddy Bear. Getooid met deze doorluchtige naam zou hij sindsdien de hele wereld veroverd hebben.

Het verhaal dat «De beer», de nu al beroemde film van Jean-Jacques Annaud, ons vertelt, gaat over een berejong dat zijn ouders verliest en gedwongen wordt in zijn eenje de harde leerschool van het leven, vol met de hinderlagen van de dichte wouden van het hooggebergte, af te lopen. Naïef en goedgelovig zal hij zich aan veel gevaaren blootstellen tot aan de dag waarop een oud, alleenstaand mannetje hem onder zijn hoede zal nemen.

EEN MOEIZAME ONDERNEMING

Het begon allemaal in oktober 1981 toen Jean-Jacques Annaud de opnamen van zijn opmerkelijke film «De strijd om het vuur» voltooide. Nadat de producer en cineast Claude Berry («Jean de Florette») als één van de eerste dit uitzonderlijke meesterwerk had gezien, belde hij direct de talentvolle maker op: «Ik betaal je volgende film, waar hij ook over gaat».

Een week later ontving de regisseur van zijn scenarist Gérard Brach «De grizzly», de roman van James-Oliver Curwood, waar hij als kind dol op was geweest. Ze zijn zo enthousiast over dit berenverhaal, dat ze samen besluiten dat dit het

onderwerp van hun volgende film zal zijn... Maar in april 1982 ontdekt Annaud «De naam van de roos», een andere roman, die zojuist verschenen is. Hij vindt het een fascinerend boek en wil het verfilmen. Maar dit betekent niet dat hij de plannen voor «De beer» laat varen. Het blijkt echter een lastig karwei te zijn. Tijdens een reis door de Verenigde Staten leert hij in de staat Utah Doug Seus kennen, een berendresseur, in gezelschap van Bart, een reus van een kodiak van 900 kg. In Californië ontmoet hij daarna Mark Wiener, een andere dompteur, en ook Do en Griz, familieleden van Bart. Hij denkt zijn acteurs gevonden te hebben! Maar in de staat Montana vertellen deskundigen hem dat het onmogelijk is beren die apart zijn opgegroeid, te laten samenleven... Ontmoedigd besluit hij eerst «De naam van de roos» op te nemen. En ondanks alles vraagt hij aan de Amerikaanse dresseurs hun beren af te richten. In 1986 wordt het project «De beer» tenslotte weer in gang gezet. Claude Berry stelt zo'n 25 miljoen dollar beschikbaar voor een superproduktie waarvan de filmsterren wilde beesten zullen zijn waarvan niemand zeker is dat hij ze in de hand zal kunnen houden op de nog onbekende

locaties. Na verscheidene verkenningstochten door de Verenigde Staten en Canada vindt Jean-Jacques Annaud tenslotte in Europa de locaties waarvan hij heeft gedroomd. Ze bevinden zich in de Alpen van Beieren en Oostenrijk! Als de volwassen beren volgens de aanwijzingen van het scenario zijn afgericht, moeten nog de jonge beertjes en de andere noodzakelijke dieren gevangen worden... Om die te vinden doorzoekt Jacques Allaire heel Europa. Intussen vervaardigt de ploeg van Jim Henson («The Muppet Show») namaakdieren, zogenaamde «animatronics», die in sommige scènes als stand-in zullen fungeren voor de echte dieren. Ook alle mogelijke andere soorten beesten worden er bij gehaald: kikkers, konijnen, eekhoorns, honden, poema's... en zelfs insecten! Twaalf berejongen zullen elkaar aflos-

sen om de rol van Youk, het weesje, te spelen. En wat betreft de meedogenloze jagers, die rollen zullen gespeeld worden door Tchéky Karyo en Jack Wallace. De opnamen beginnen in mei 1987 en zullen 110 dagen duren. Gedurende bijna 4 maanden zal de filmploeg stortbuien trotseren en de kuren van de beren en hun dresseurs ondergaan. Vanaf de eerste dag zal één van deze krengetjes, die Knuffeltje is gedoopt, zich ontpoppen als een uitermate getalenteerde komediant... De onderneming zal zelfs dat hebben mogelijk gemaakt wat alle deskundigen voor onuitvoerbaar hielden: het samenleven van een beer en een berejong van verschillende families.

J.L.L.

JEAN-PHILIPPE VARIN: EEN WARE ARK VAN NOACH!

Jean-Philippe Varin heeft er na de voltooiing van zijn studie zoölogie voor gekozen zich aan de dierenfilm te wijden, liever dan aan het onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek. Sinds een tiental jaren stelt hij zijn wetenschap en zijn kennis in dienst van de cineasten. Aan hem vertrouwde Jean-Jacques Annaud de leiding toe van de ware Ark van Noach die de beren en hun talrijke metgezellen vormden...

«Tijdens de opnamen leek de set», zo legt hij uit, «op een ware crèche, waar kinderverzorgsters de jonge beertjes onder hun hoede namen: elke 3 uur een zuigfles met een speciale melk die dezelfde ingrediënten heeft als die van de moederbeer, twee wegingen per dag, een wekelijkse visite van de dierenarts, voor elk van hen een zorgvuldig bijgehouden dagboek. Om hen te laten plassen moest men de likkende moeder nadoen door hen zachjes met een spons te wrijven! Feitelijk begint het africhten zodra de beertjes de aanwezigheid van de mensen als iets natuurlijk beschouwen. Vervolgens gaat het erom hen diverse gedragingen in te prenten. Het belangrijke deel van de africhting bestaat uit wandelen en spelen. Je moet heel vaak tegen ze praten en vooral hun onstilbare eetlust opwekken. Het is niet nodig over bijzondere kennis te beschikken om een goede dresseur te worden. Dierenliefde en een onuitputtelijk geduld zijn genoeg. Desalniettemin zijn er zeer weinig grote dresseurs. Die mensen moeten een hechte relatie met het dier hebben, het om zo te zeggen aan den lijve voelen, zelf een beetje beer zijn. Het is niettemin een lang en moeizaam werk van zeer veel maanden... In zekere zin zijn beren erg gevaarlijk, veel meer dan bijvoorbeeld tijgers. Omdat het niet-sociale dieren zijn, gebruiken ze

geen communicatiesignalen in tegenstelling tot dieren die in een groep leven. Wanneer een beer gaat aanvallen, legt hij niet zijn oren in zijn nek, gromt hij niet en evenmin ontbloot hij zijn tanden. Hij valt aan, dat is alles! Je moet hem heel goed kennen om een bepaalde blik in zijn ogen op te merken».

Behalve de beren en de beertjes had Jean-Philippe Varin 900.000 bijen onder zijn hoede, die hij in afwachting van hun «optreden» rustig moest houden en later op het gewenste moment in actie laten komen. Dat was geen kleinigheid! Er waren ook een poema, honden, kikkers, padden, hagedissen, eekhoorns en tal van insecten die onder vaak afschuwelijke klimaatsomstandigheden op een bepaalde temperatuur moesten worden gehouden.

JEAN-JACQUES ANNAUD:

«IK HEB DOOR DE OGEN VAN DE DIEREN WILLEN KIJKEN»

Zijn eerste film, «La victoire en chantant», geïnspireerd op een voorval uit de koloniale tijd, dat hij tijdens een verblijf in Kameroen had gehoord, was een commerciële flop. Desalniettemin verwierf het werkstuk in Hollywood de Oscar voor de beste buitenlandse film van 1977! Deze prestigieuze prijs stelde hem daarna in staat de eerste van zijn grote avonturen tot een goed einde te brengen: «De strijd om het vuur», een internationale produktie met een enorm groot budget, waarvan de opvallendste bijzonderheid was, dat er geen woord verstaanbare taal in werd gesproken. De onderneming zou een wereldwijd succes worden. Daarop stort hij zich op het project «De beer», het onderwerp van dit artikel. Maar intussen ontdekt hij de roman van Umberto Eco «De naam van de roos», die hem onweerstaanbaar aantrekt. Hij besluit dit boek te verfilmen en hij behaalt er een enorm internationaal succes mee. In 1986 begint hij met de opnamen van «De beer», die de derde van de buitensporige ondernemingen wordt, waarop hij bewijst een patent te hebben...

«Het is in zekere zin», zegt hij, «een voortzetting van «De strijd om het vuur». Na het publiek de gevoelens van bijzonder ongeciviliseerde prehistorische mensen te hebben laten delen, wilde ik verder gaan en proberen de emoties die alle hogere diersoorten gemeen hebben, over te brengen. Vanaf het begin heb ik me voorgenomen niet te doen, wat men gewoonlijk doet. Ik wou vermijden dat de dieren zich zouden gedragen alsof ze mensen imiteerden en op borreltafelniveau met elkaar converseerden, waarbij een stem buiten beeld zou uitleggen wat er gebeurde. Toen ik de roman van Curwood ontdekte, heb ik me direct met het bereijng geïdentificeerd. Terwijl het boek het gezichtspunt van de jagers inneemt, heb ik daarentegen door de ogen van de dieren willen kijken...»

— Waarom hebt u een film gemaakt, waarin vrijwel geen dialogen voorkomen?

«Ik ben ervan overtuigd dat het wezenlijke niet door woorden wordt overgebracht, maar door de gedragstaal. Er is een repertoire van lichaamshoudingen dat even complex en uitdrukkingvol is als dat van de woorden en de zinnen. Ik heb dat in Kameroen ontdekt. Daar, in de dorpen van het regenwoud, ontdekte ik dat het mogelijk was veel emoties, gevoelens en ideeën te delen met mensen die zogenaamd heel anders waren. Ik heb toen begrepen dat men met het woord «beschaving» het omhulsel aanduidt, waarin het zoogdier zich verbergt. Het wezenlijke bevindt zich onder dit vernis van woorden en culturele gedragslijnen... En alle mensen hebben dit gemeen. En eveneens in Afrika bevond ik me in dierenreservaten, waar ik plotseling niet meer de heersende soort was. Ik begreep dat er op de belangrijke momenten van het leven iets in mijn reacties en gedragingen was, wat ik met hen gemeen had. Dat wat we het instinct noemen... Onze diepe beweegredenen zijn dezelfde. In deze film heb ik de dieren geen menselijke gedragingen op hoeven leggen, aangezien wij mensen in de gegeven situatie op dezelfde manier gehandeld zouden hebben. «De Beer» toont het stukje dier, dat in elk van ons aanwezig is.»

— Hebben de opnamen veiligheidsproblemen opgeleverd?

«De beer is een gevaarlijk dier, omdat hij onvoorspelbaar is. Hij is zeer intelligent, zeer koppig en vrijwel niet gevoelig voor pijn. Je kunt hem moeilijk van mening doen veranderen. Ik heb verscheidene dresseurs ontmoet, die er formidabele littekens aan hebben overgehouden. Voor de opnamen heb ik mijn filmploeg bijeengeroepen om hen uit te leggen wat de gevaren waren en hoe ze zich moesten gedragen: niet het territorium van het dier betreden, nooit tegenover hem bewegen, hem nooit de rug toekeren, nooit van hem wegvluchten... Bij veel scènes waren we bang voor oncontroleerbare reacties van de dieren onderling. We waren niet zeker dat we de scènes waarin de kleine en de grote beer zich dichtbij elkaar bevinden, volkomen veilig tot stand zouden kunnen brengen. Daarom heb ik aan Jim Henson en zijn ploeg, die ook al de apen van «Greystoke» hadden gemaakt, gevraagd mechanische dubbelgangers van alle dieren te maken. Maar we hebben die kopieën vrijwel niet gebruikt. Wat me zorgen baarde, waren de blikken. De beren, vooral de volwassenen, hebben namelijk nogal kleine, onbeveeglijke ogen. En omdat ze slecht zien, vestigen ze hun aandacht nergens op. Ik moest dus mijn toevlucht zoeken tot listen om hun vluchtige blikken vast te leggen.

Dupa

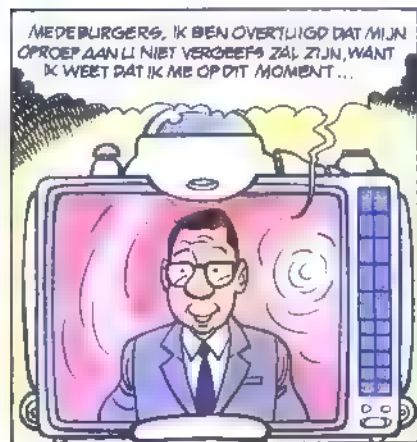
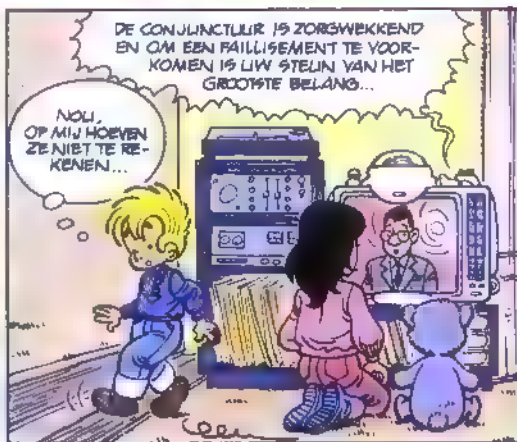
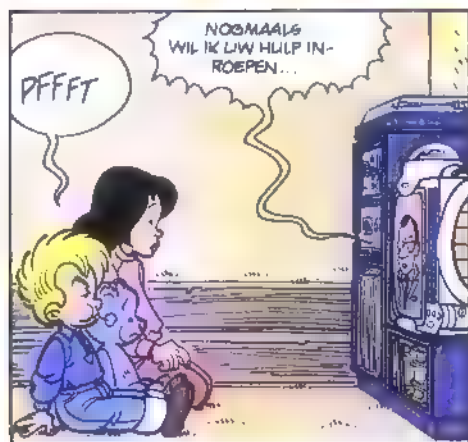
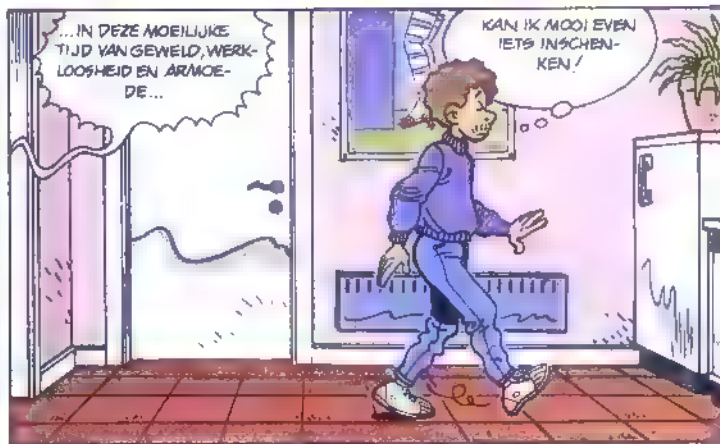
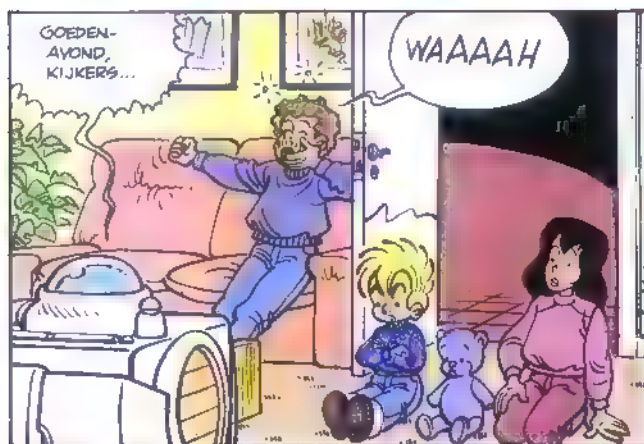
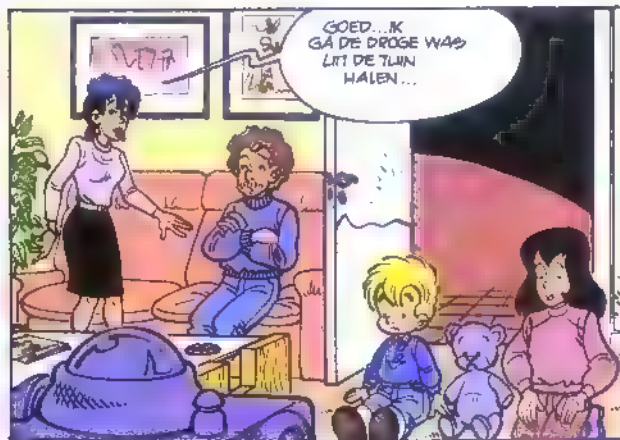
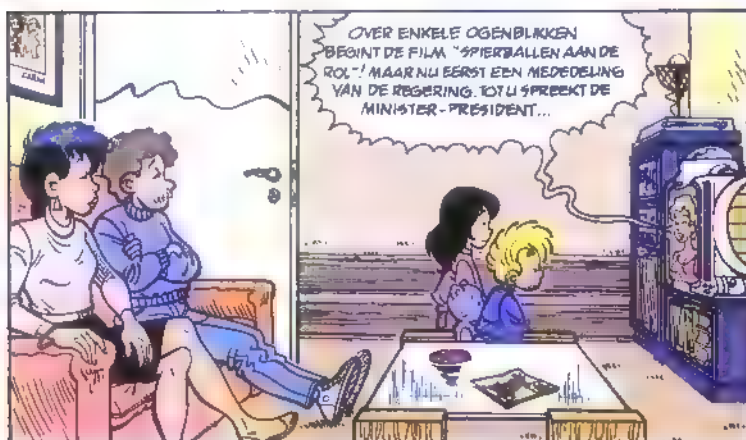
DOMMEL

M. Pierret

MAX & CATI

BIOLOGISCHE GEGEVENS

«DE BEER»

1) BRUINE BEER

(*URSUS ARCTOS*)

Noord-Amerika, Eurazië.

Grootte: van 1,7 m tot 4,7 m, naargelang de ondersoort (de Pyreneese beer is de kleinste, de kodiakbeer uit Alaska is een ware reus).

Gewicht: variabel naargelang de streek: van 80 tot 300 kg (de Pyreneese beer) tot een ton (de kodiak uit Alaska). De grizzly: 600 kg.

Alleseter: larven, bessen, wortels, vogels, zoogdieren, vissen, kikkers, eieren, met een voorkeur voor planten.

Vacht: variabel gekleurd: lichtbruin tot zwart, met een oneindig aantal schakeringen: roodachtig, zilver, kaneel, enz. Door sterke bejaging door de mens is hij bijna overal van een dagdier een nachtdier geworden.

1-3 jongen.

Hij bouwt een vetreserve op om in een grot zijn winterslaap te houden.

De beer is zeer intelligent; volgens sommige wetenschappers even intelligent als de mens-
apen! Hij kan handig gebruik maken van zijn poten; er zijn rechtspotige beren (de meeste) en linkspotige!

2) IJSBEER

(*THALARCTOS MARITIMUS*)

Poolstreken, langs de kusten.

Grootte: lengte: 2,5 m; schofthoogte: ± 1,5 m.

Gewicht: 500 tot 800 kg.

Alleseter: met een voorkeur voor vlees: vooral zeezoogdieren (zeehonden, jonge walrussen), korstmossen, bessen, aas, eieren, vissen, enz.

Vacht: vuilwit of geel, lang, dik en waterdicht.

1-2 jongen.

De ijsbeer, die uitstekend kan duiken en zwemmen, slaapt zelfs in het water!

Het schijnt dat alleen de wijfjes die 's winters zullen jongen, een winterslaap houden. Ze zetten hun jongen op de wereld in een in het ijs uitgegraven hol.

Men denkt dat de ijsbeer een relatief recente afsplitsing van de bruine beer is. Hij zou zich hebben aangepast aan de ijsstreken, waar hij geen concurrentie van andere vleeseters te duchten had.

3) ZWARTE BEER

of BARIBAL

(*EUARCTOS AMERICANUS*)

Noord-Amerika, op dezelfde plaatsen als de bruine beer.

Grootte: lengte: 1,5-2,0 m; schofthoogte: tot 90 cm.

Gewicht: tot 150 kg.

Alleseter: zelfde menu als de bruine beer.

Vacht: vrij vaak donker; de baribal lijkt op de bruine beer, maar zijn snuit is altijd kastanjebruin, in tegenstelling tot de vacht die zwart of blauwzwart is, soms zelfs crème of bijna wit.

De zwarte beer kan met de bruine beer worden verward, maar de bovenkant van zijn snuit is lichtjes gewelfd. 1-3 jongen.

4) BRILBEER

(*TREMARCTOS ORNATUS*)

Zuid-Amerika, wouden in de Andes.

Grootte: 1,5-1,8 m

Gewicht: tot 140 kg.

Planteneter die vlees niet versmaadt: veel planten, enkele vicuna's, herten...

Vacht: met een witte tekening op het gezicht die per exemplaar sterk verschilt.

1-3 jongen.

Deze handige jongen klimt soms de bomen in om bladeren en vruchten te plukken, die hij heel lekker vindt.

5) MALEISE

of HONINGBEER

(*HELARCTOS MALAYANUS*)

Azië (Birma, Indochina, Sumatra, Borneo, enz...)

Grootte: schofthoogte: 60 cm; het is de kleinste van alle beerachtigen.

Gewicht: tot 100 kg.

Alleseter: versierd met een goudkleurige vlek op zijn borst; in Azië noemt men hem «zonnebeer».

2 jongen.

Hij kan goed in de bomen klimmen dankzij zijn lange, kromme klauwen.

6) LIPPENBEER

(*MELURSUS URSINUS*)

Azië (van de Himalaya tot in India en op Sri-Lanka).

Grootte: lengte: 1,8 m; schofthoogte: 90 cm.

Alleseter: slakken, insecten, kleine zoogdieren, termieten, enz...

Vacht: lang; snuit bijna kaal.

2 jongen.

Dit dier wordt door de inlanders gevreesd omdat hij erg agressief wordt, wanneer hij zich in het nauw gedreven voelt. Maar hij valt alleen aan, als hij niet meer kan vluchten.

7) KRAAGBEER

(*SELENARCTO THIBETANUS*)

Azië

Grootte: 1,3-1,7 m

Gewicht: zo'n 120 kg.

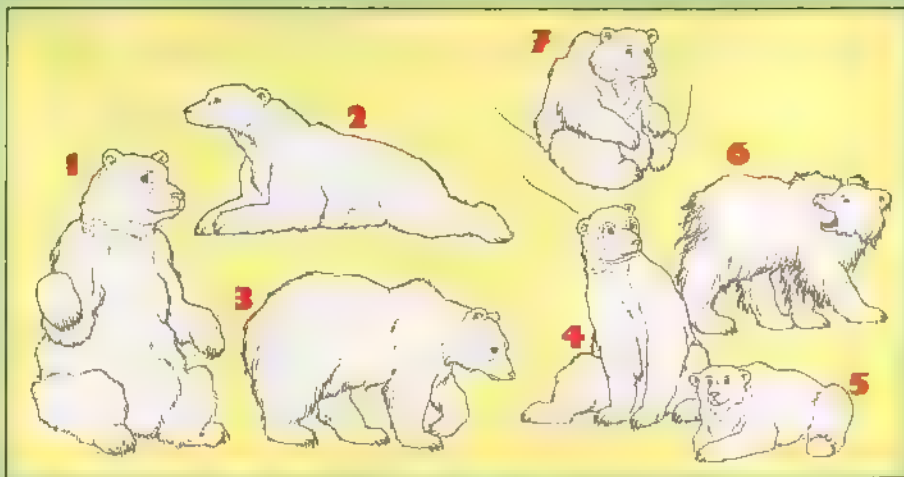
Alleseter met een duidelijke voorkeur voor vlees; het is de meest uitgesproken vleeseter van de beerachtigen.

Vacht: zeer kenmerkend: met een witte vlek in de vorm van een kraag op de borst.

2 jongen.

Het gedrag van deze beer lijkt op dat van de bruine beer, maar in tegenstelling tot de laatste gaat hij niet altijd automatisch in winterslaap. Vaak is het de hoogte die bepaalt of hij een winterslaap houdt.

Renée Rahir

«DE BEER»

ISBEER
THALARCTOS MARITIMUS

BRUINE BEER
URSUS ARCTOS

ZWARTE BEER OF BARIBAL
ELIARCTOS AMERICANUS

KRAAGBEER
SELENARCTOS THIBETANUS

LIPPENBEER
MELURSUS URSINI

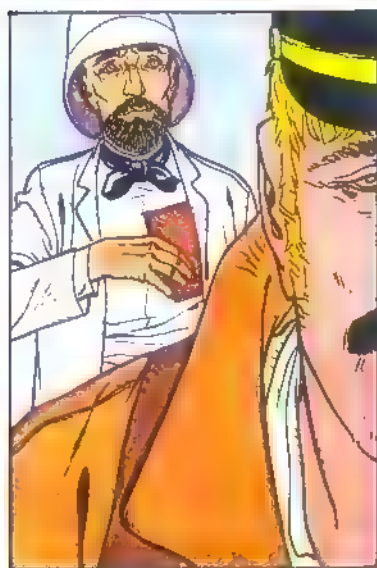
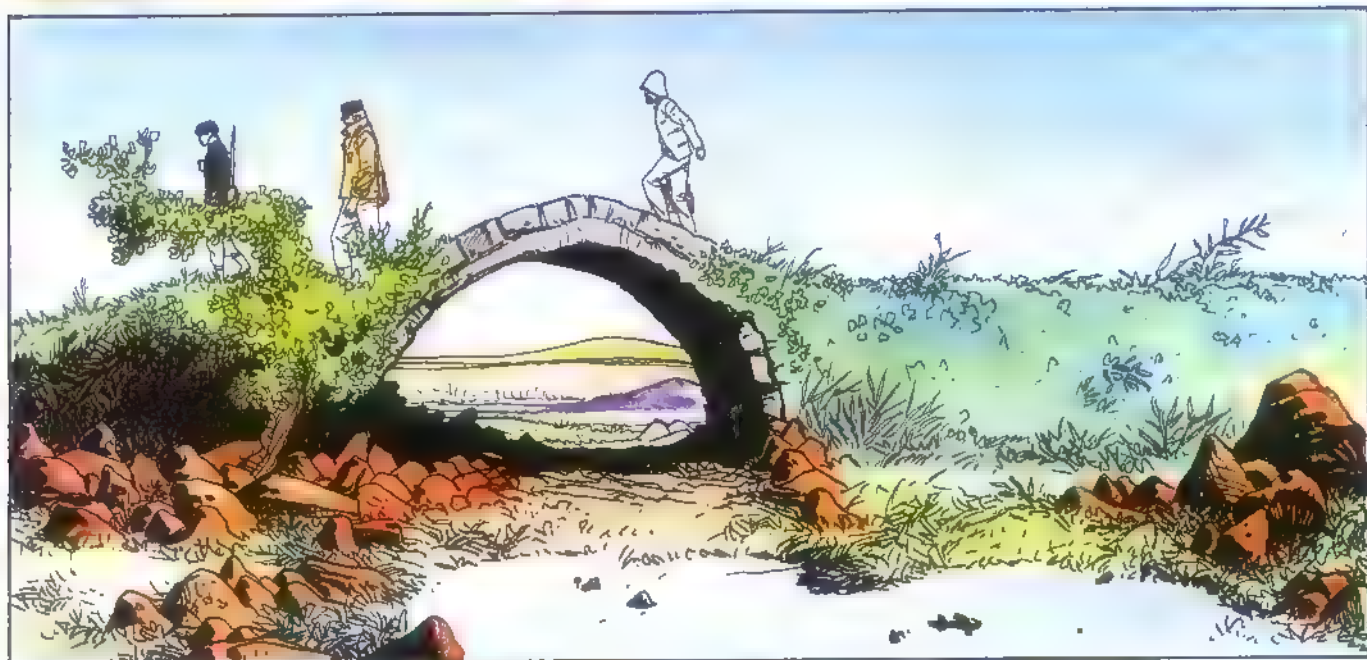
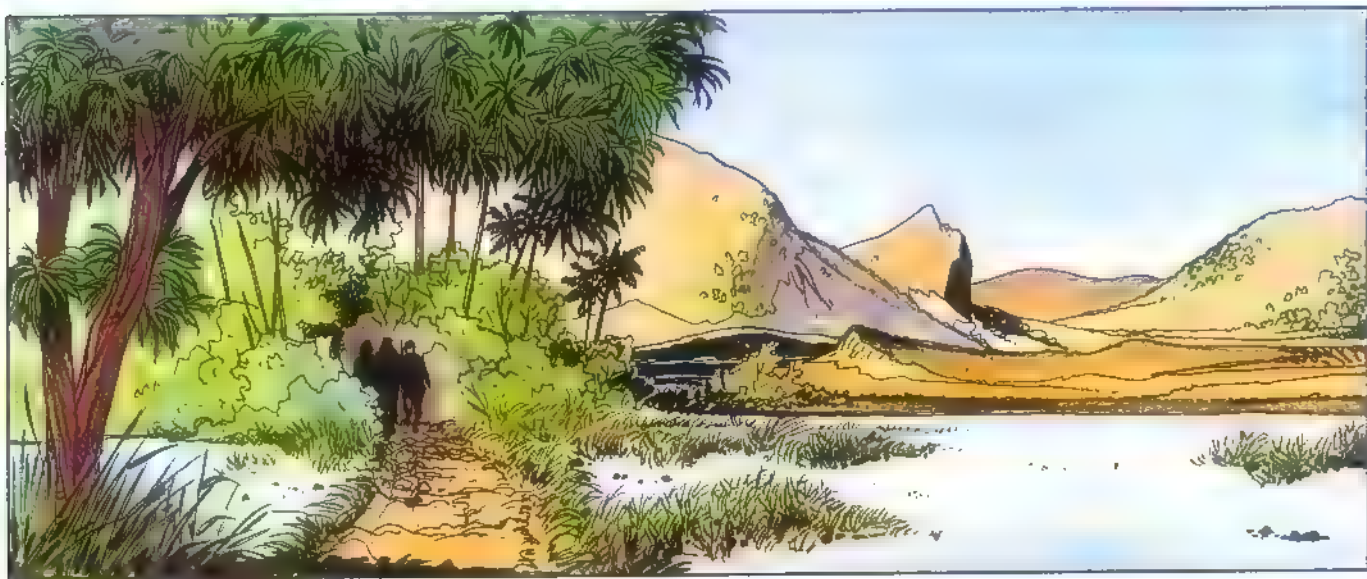
BRILBEER
TREMARCTOS ORNATUS

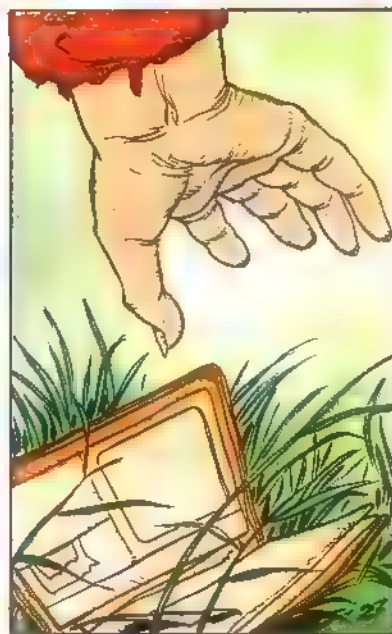
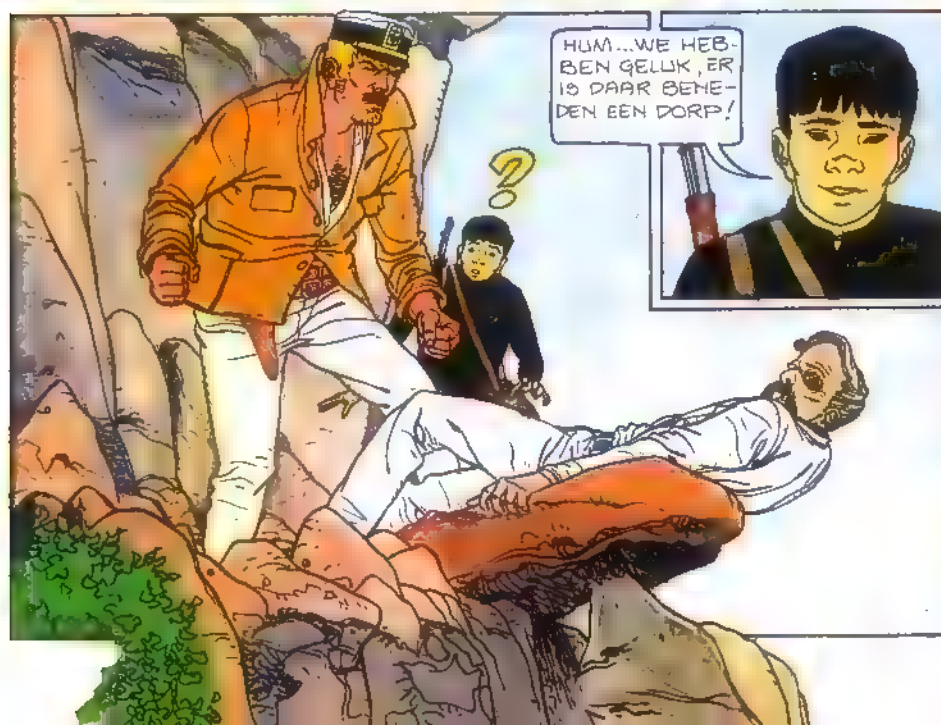
MALEISE OF HONINGBEER
HELARCTOS MALAYANUS

W. 88

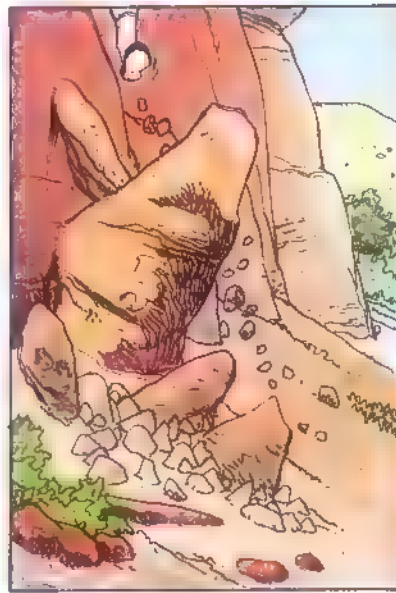
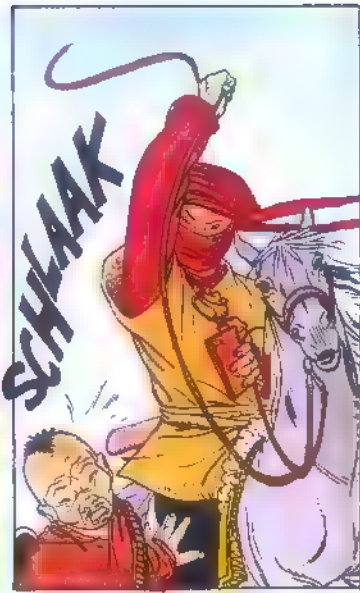
KAPITEIN SABEL OP DE MANDARIJNENROUTE

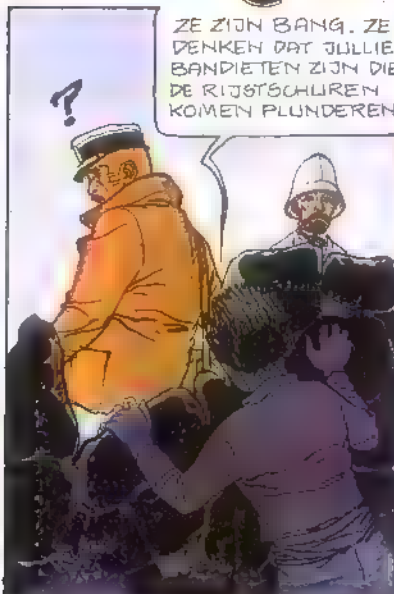
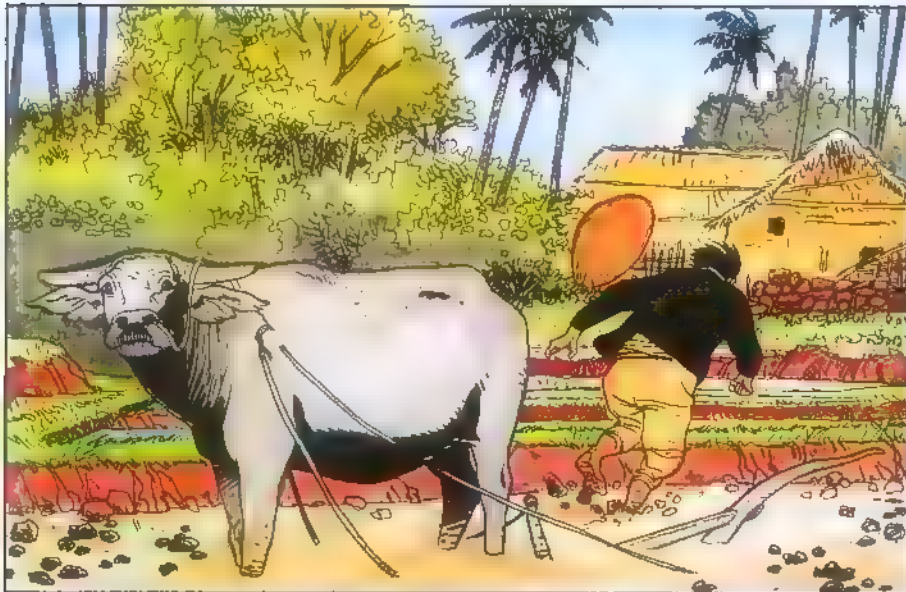

SAMENVATTING: Samu stelt Sabel en Tournier voor, de mandarijnenroute te volgen en een schuilplaats te zoeken voor de nacht. 's Morgens ontdekt Tournier het lichaam van een missionaris... Hij is verbaasd bij het zien van de papieren... Waarom neemt hij de portefeuille?

KAPITEIN SABEL

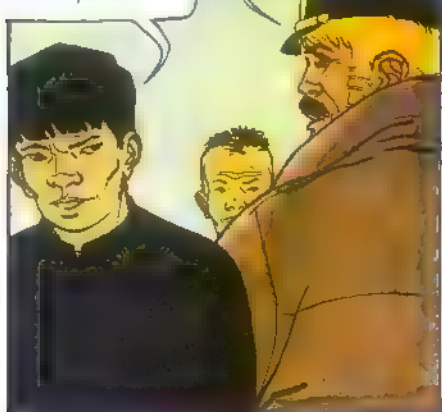

KAPITEIN SABEL

EEN DIKKE BLANKE MAN DIE ZE NIET VER VAN HIER VONDEN. HET SCHIJNT DAT HIJ VERWOND IS DOOR EEN TIGGER...

VERDORIE, DAT MOET DE JOBERT ZIJN! BLIJ DAT HIJ ER LEVEND VANAF HEeft GEBRACHT...

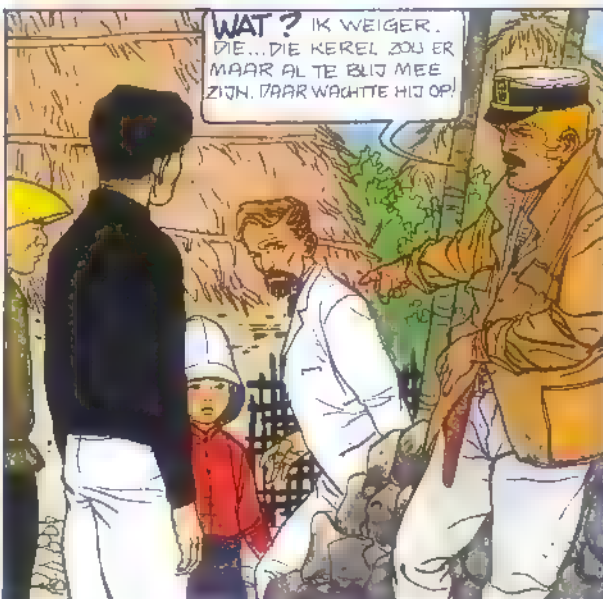
... MAAR ONZE TOESTAND BLIJFT UITZICHTLOOS... ZONDER VERVOERMIDDEL BE-REIKEN WE YEN-BAY NOOIT. LOPEN ZOU MAANDEN KOSTEN...

BAAS, HIJ ZEGT DAT DE MISSIE-POST **LAO-KAY** NIET VER WEG IS, EEN PAAR UUR LOPEN. EN DAAR IS OOK EEN GROTE STOOMBOOT DIE WERKT... WE ZOULDEN...

WAT? IK WEIGER. DIE... DIE KEREL ZOU ER MAAR AL TE BLIJ MEE ZIJN. DAAR WACHTTE HIJ OP!

WEEET U SOMS EEN ANDERE OPLOSSING, BAAS?

PAS
VERSCHEENEN BIJ
DE LOMBARDI
UITGAVEN!
"DE VRACHT-
GOD"

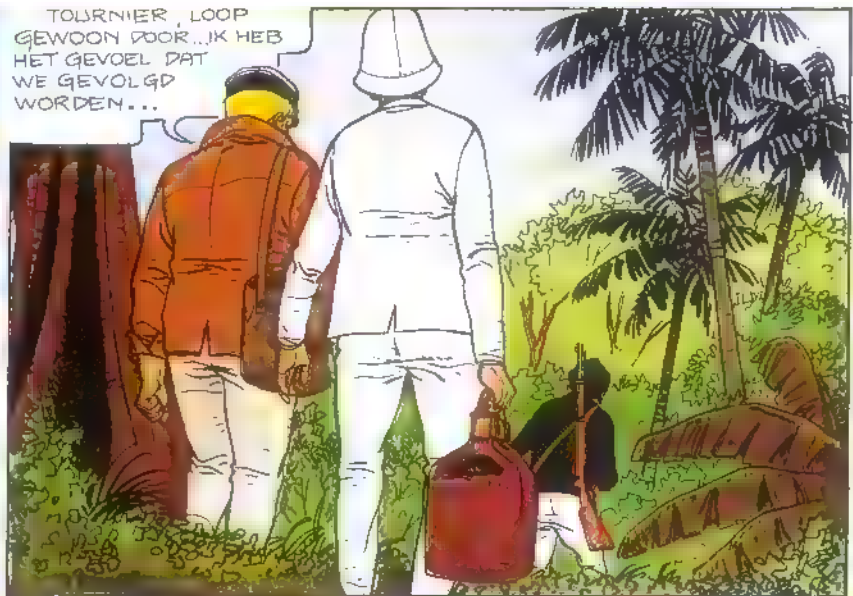

OKE. WE
HEBBEN GE-
NOEG TIJD
VERLOREN...

EN EEN LUR
LATER...

TOURNIER, LOOP
GEWOON DOOR... IK HEB
HET GEVOEL DAT
WE GEVOLGD
WORDEN...

KOM MAAR DOCHTER-
BIJ... ER WACHT JE
EEN VERRASSING...

HELP ME,
SAMU!

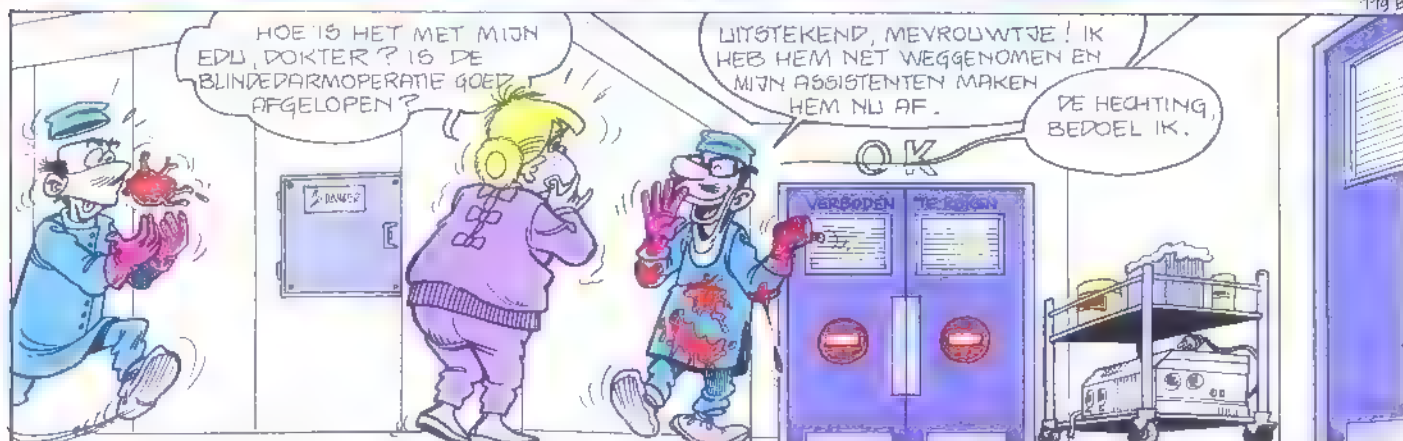
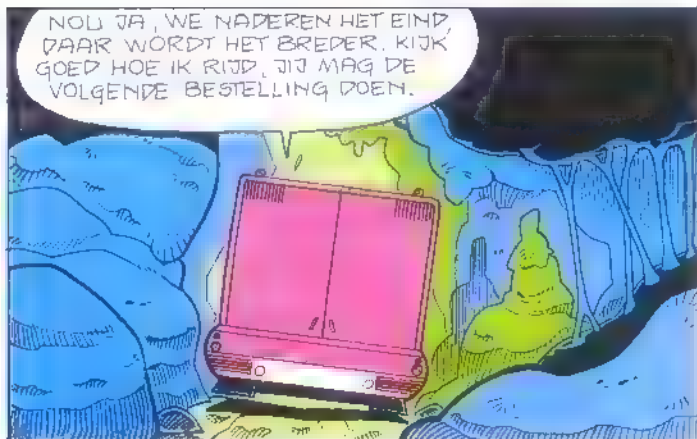
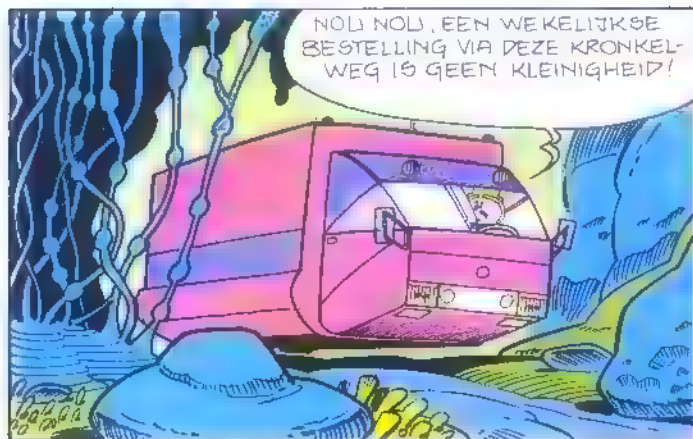
MENEER SAMU,
WACHT OP MIJ!

SAMU!

HAAST U!
SABEL IS IN
GEVAAR!

wordt vervolgd

Mr EDOUARD

Jouw eigen _____

DOMMEL CLUB

OMDAT JE ZO'N GROTE FAN VAN DOMMEL BENT HEBBEN WE EEN CLUB OPGERICHT WAAR JE LEUKE EN AARDIGE DOMMEL-ARTIKELLEN MET EEN FLINKE KORTING KAN BESTELLEN. DEZE MAAND HEBBEN WIJ VOOR JULLIE IN DE AANBIEDING:

Het eerste echte Dommel horloge van ouderwetse kwaliteit in een roestvrijstalen kast en met bewegende Dommelogen. De winkelwaarde van dit horloge is f 24,95 maar voor jou als lid van de Dommelclub betaal je slechts f 12,95 + f 3,00 verzendkosten. (Totaal dus f 15,95). Voor België 299 Bf.

Dommeldekbed en kussen maat 140 x 200 gemaakt van 100 procent katoen. Winkelwaarde f 69,95. Dommelclub prijs slechts f 49,95 + f 7,50 verzendkosten. (Totaal dus f 56,45). Voor België 999 Bf.

Een superdik album van maar liefst 144 pagina's met allemaal Dommelgags. Winkelwaarde f. 11,95. Jouw Dommelclub-prijs f. 8,95 + f. 2,- verzendingskosten (totaal dus f. 10,95) voor België: 200 Bf.

Hoe kan je deze artikelen bestellen?

Heel gemakkelijk! Je maakt het te betalen bedrag (+ vermelding van gewenst artikel) over op giro nr. 5619004 van Lombard Nederland te Heemstede of op ABN banknr: 448780267 t.n.v. Lombard Nederland.

Twee weken nadat we je overschrijving hebben ontvangen zal de postbode het bestelde artikel bij je thuis bezorgen.

Voor België: Het bedrag overmaken op rekening nr. 280-0424366-28 van Excalibur Press bvba (niet vergeten op betaling juiste artikel te vermelden.)

Stripnieuwtjes

De terugkeer van stripheldinnen

Terwijl met name in Frankrijk de (her)uitgave van strips in pocketformaat een enorm en ongekend succes heeft, is nu ook Uitgeverij Dupuis gelijktijdig met de facsimile uitgave van oude strips gestart met een 'Starstripreeks' op datzelfde 'handzame' formaat. De eerste drie delen in de serie zijn: **Guust - Flaters als Water** (origineel 1964) door André Franquin en Jean de Mesmaeker, **Yoko Tsuno - Trio uit het Onbekende** (origineel 1972) van Roger Leleup en **Natasja - Luchtstewardess** (origineel 1971) van François Walthery en Roland Goossens. Van de beide heldinnen verschenen tot nu toe resp. 16 en 12 albums en de lotgevallen

van **Guust** mogen inmiddels bij iedere stripreader bekend verondersteld worden, omdat die immers in de boekenkast van ieder stripprofiel aanwezig horen te zijn! Of het toeval is of niet is onduidelijk, maar het betreft hier in ieder geval de heruitgave van twee stripheldinnen die in de tijd dat ze voor het eerst optraden, m.o.m. de eerste strip hoofdrolspelsters waren. Ondanks die kennelijke overeenkomst verschilt ze echter totaal van elkaar: **Natasja** bleef in haar avonturen het kittige, steeds bevaltiger wordende vrouwtje, terwijl **Yoko Tsuno** eigenlijk mannenhoofdrollen speelde, ondanks haar onmiskenbaar vrouwelijke uiterlijk!

NATASJA

Onze wat groothoofdige stewardess raakt al bij haar eerste avontuur in de lucht verward in een heuse kaping. In tegenstelling tot de realiteit, waarin meestal waanzinnigen of extremisten een vliegtuig kaperen, draait dit keer alles om een banaliere zaak: een kennelijk zeer aantrekkelijke voorraad goud die zich aan boord van het vliegtuig bevindt.

Via een spectaculaire noodlanding, vuurwapengeweld en ontmoetingen met kopspenners weet Natasja met haar onaf-

scheidelijke compagnon, steward Walter, de klus - het goud veilig stellen en de vliegtuigbemanning ontzetten - te klaren. Een aangename humoristische avonturenstrip.

YOKO TSUNO

Deze elektrotechnisch ingenieur uit het verre Oosten dient zich in haar eerste avontuur aan als inbraakspecialiste tot ze na een toevallige ontmoeting met de tv-mensen Paul (camera) en Ben Beeld (verder in het album konsekwent **Max** genoemd) (regisseur) door haar technisch talent in dienst wordt genomen als geluidstechnicus voor de opnamen van een aantal programma's over speleologie. Zij blijkt spoedig een gouden keuze: al tijdens de opnamen voor het eerste programma rond de uitmonding van een onderaardse rivier ergens in de bergen, komt het drietal in ernstige moeilijkheden!

Als ze via kleurstoffen proberen achter de werkelijke loop van de rivier te komen, worden ze verzwolgen door een enorme draaikolk, die hen via een sluis in een sferische onderaardse wereld doet belanden. Er blijken blauwe wezens te huizen, die afkomstig zijn van Vinea, een zusterplaneet van de aarde waarop na desastreuze zoninvloeden leven onmogelijk is geworden. Tot ze op aarde kunnen leven, huizen ze in ondergronds afgeschermdes ruimtes. Hun rijk wordt bestuurd door een reusachtige computer (coördinator) die over zelfdenkend vermogen beschikt. Ons drietal wordt door de Vineanen

met zeer gemengde gevoelens ontvangen. Maar een vriendelijke Vineaanse (Khany) neemt hen in bescherming. Zij leidt het **Trio door het Onbekende**; een technisch zeer geavanceerde maatschappij. Daar dienen ze te wachten op de computerbeslissing over hun verdere lot. Niet alle Vineanen wensen daarop te wachten en een schurkachtig type staat hen naar het leven. Het technisch vernuft van Yoko, haar kennis van de Oosterse Wetenschap t.a.v. lichaamsbeheersing, maar ook die van de Oosterse vechtsporten zullen zowel haar als haar metgezellen uitstekend van pas komen! Uiteindelijk weet Yoko de kwade geest (het zelfdenkend vermogen) van de coördinator uit te schakelen. Het **Trio** keert naar de bovengrondse realiteit terug met als wetenschap dat alles niet gepubliceerd kan worden, wat dus nu wel weer per stripverhaal is gebeurd! Maar daarin kan gelukkig alles! Een uitstekend getekende en vertelde, toch wat clichématige sf-avonturenstrip, die toch zeer de moeite waard is! En... hoe dan ook een welkom initiatief van Dupuis, waardoor de albums die gezien hun respectabele leeftijd toch al fiks in de antikwarische prijzen liepen weer voor een ieder bereikbaar werden!

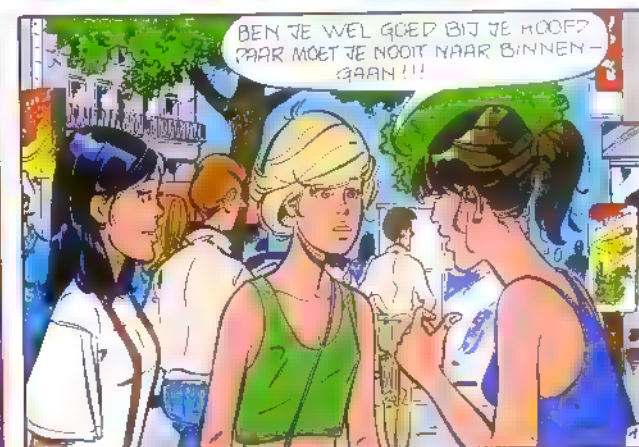
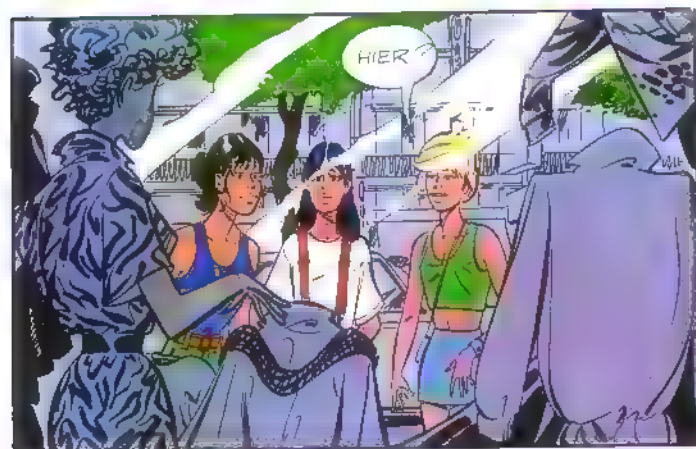
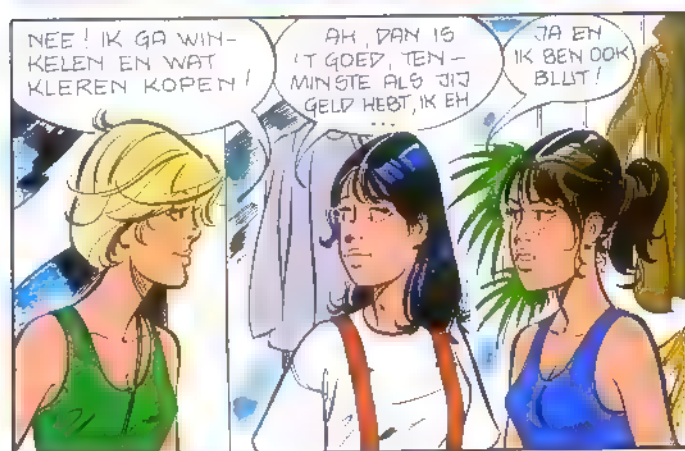
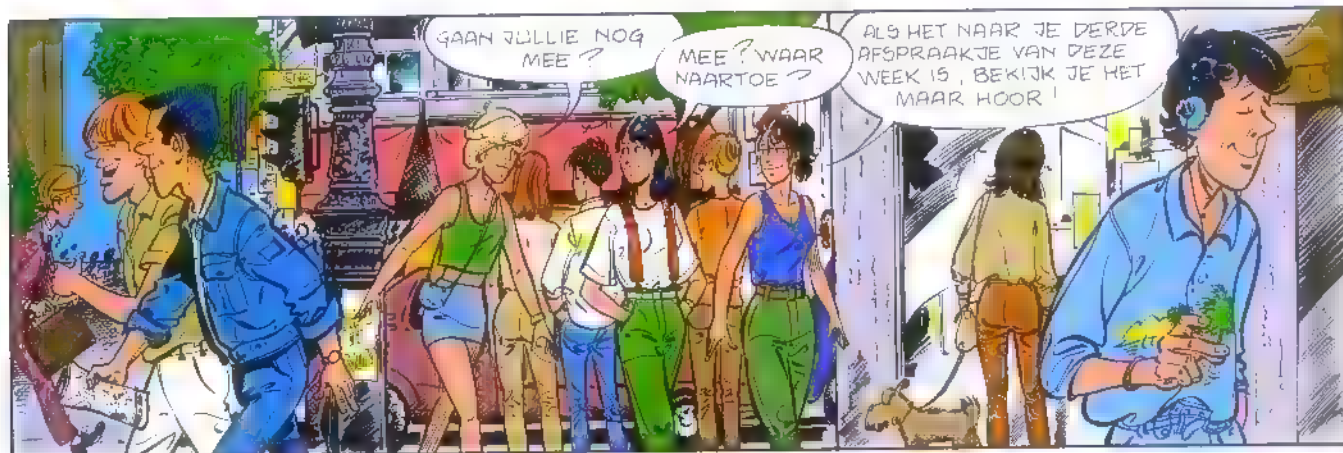
FRANK CAPP

Als je op een wat regenachtige zondag de verzamelde werken van Frank Cappa doorleest, duurt het écht wel even voor je in de stemming raakt. Ik had ook gewaarschuwd moeten zijn want het eerste deel heette **'Kil Welkom'**. Je maakt erin kennis met de held uit het stripblad **'Titanic'**, in trage, warrige, fragmentarische (korte) verhalen (in zwart-wit). 't Lijkt wat node-loos ingewikkeld gemaakt: blanke zoon verwekt tijdens verkrachting en later geadopteerd door zwarte ouders! (Je kunt je een soepeler start in 't leven voorstellen!) Onze held doet zich kennen als fotograaf/oorlogscorrespondent en Manfred Sommer toont zich een zeer begaafd tekenaar. En dat laatste is toch wel m.o.m. toevallig want de Spanjaard (What's in a name?) geboren in 1933 te Barça, kwam na omzwervingen (Frankrijk/België, waar hij vooral als tekenaar/illustrator werkte) via onbetekende strips én een langdurig mislukt, armoedig bestaan als kunstschilder terug bij de strips. Daarbij hield hij zich vooral bezig met het 'werken' in de stijl van grootheden als Milton Caniff en Hugo Pratt. Dat resulteerde uiteindelijk in een eigen typische zwart-wit strip, waarin de opvattingen van beide tekenaars terug zijn te vinden: **Frank Cappa**.

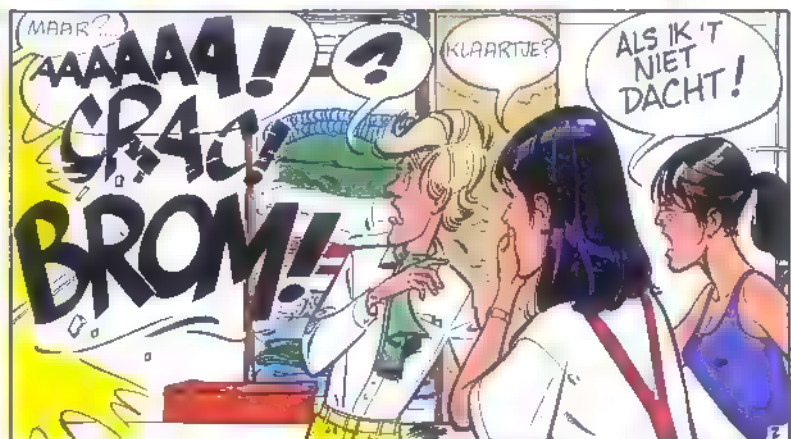
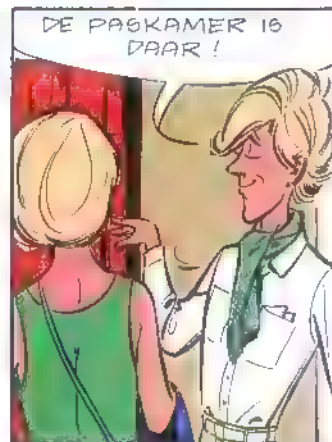
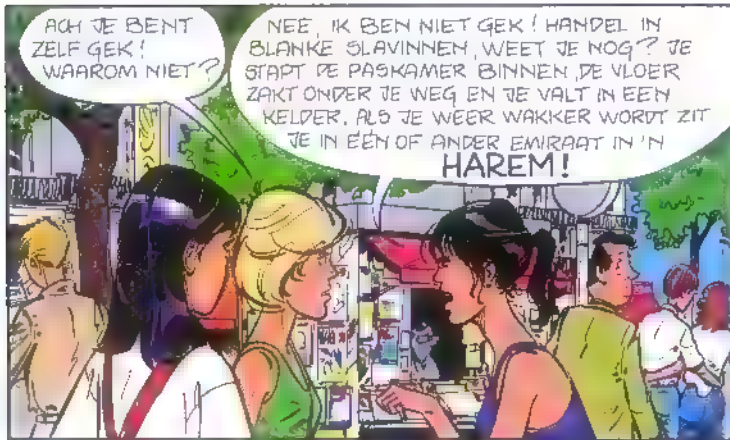
De figuur Cappa komt trouwens als type weer sterk overeen met **Willy Garvin** uit de strip **Modesty Blaise** (Miranda-Ned). Hoe dan ook Cappa keert in zijn eerste album terug naar zijn geboortedorp, waar zijn ontmoetingen met kennissen en vrienden slechts problemen, kloppartijen en dronkenschap - kortom teleurstellingen - opleveren. Het tweede album **'Somoza en Gomorrah'**, over de strijd in Nicaragua tussen opstandelingen en de regering laat ons Cappa in volle actie zien bij de strijd tussen opstandelingen en de regering, belastend materiaal verzameld bij een guerrillacommando. Node-loos gedode vluchtelingen, wraakacties, incest van een zeer militante broer en zus en de hypocrisie van de godsdienstdienaren zijn de ingrediënten. In het onlangs verschenen derde album **'Cappa in Brazilië'**, lijken Sommer en zijn held definitief op gang gekomen. De perfecte inkleuring van de strip doet evenals bij bv Pratt wonderen, terwijl de verhalen: **'De Jacht'**, over mensenjacht op Indianen, **'Carnaval'**, over een hopeloze liefdesaffaire met een meisje dat kanker heeft en **'Het Vlot'**, over eenvoudige mensen en magie, alle drie uit 1981, uitstekend verteld en sfeerrijk zijn.

Frank Cappa, oorlogscorrespondent is een uitgave van **Titanic**, Postbus 221, 7020 AC Zelhem, Nederland.

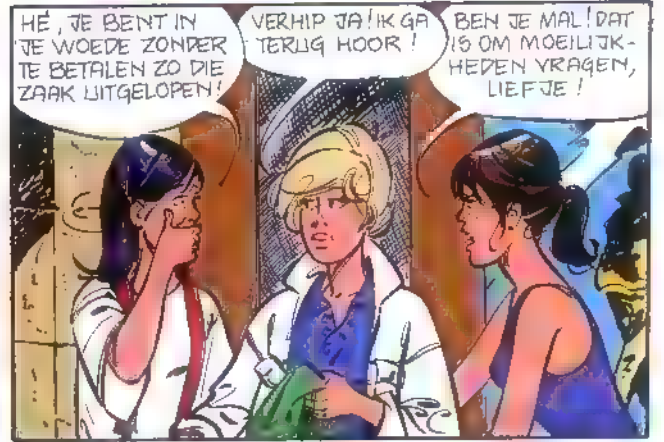
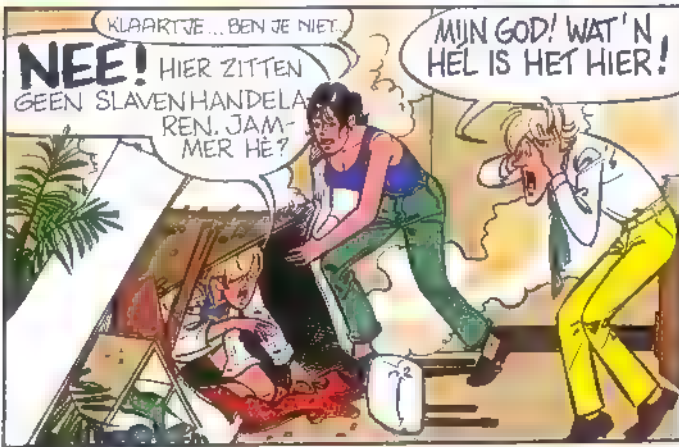
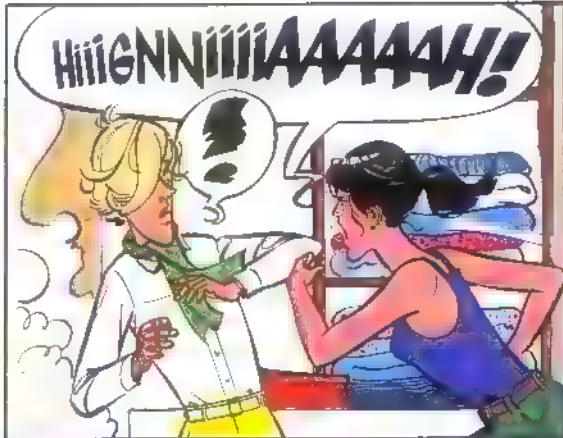
JULIE, KLAARTJE, CECILE

JULIE, KLAARTJE, CECILE GEZELLIG WINKELN

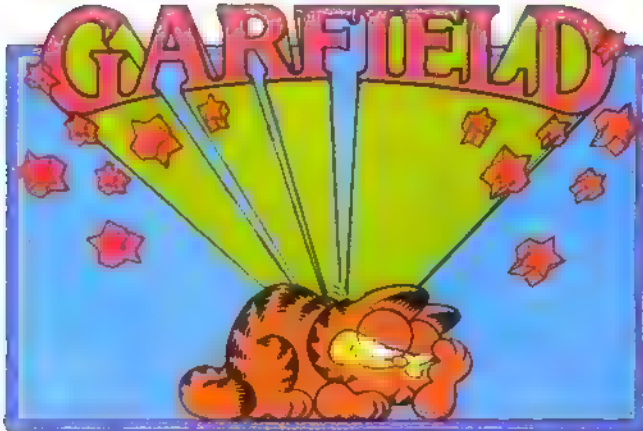

PAS
VERSCHEENEN BIJ
DE LOMBARD!
UITGAVEN!
HET IS
'N PUINHOOP!

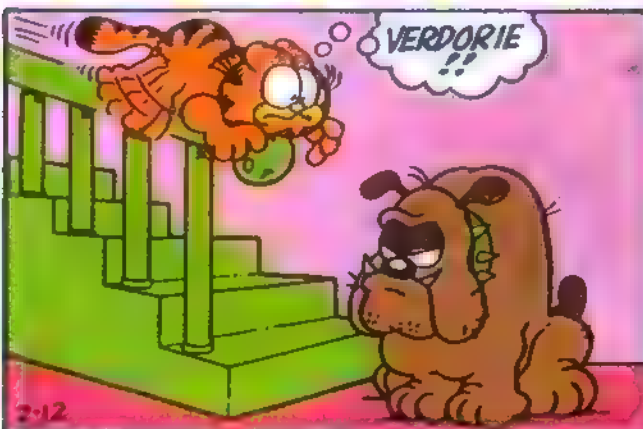
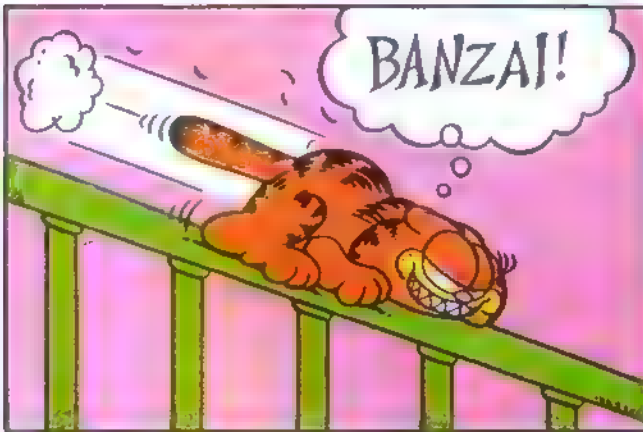

EINDE
S. 104
B. 13

GARFIELD

© 1994 United Feature Syndicate, Inc.

GROTE BARBIEPRIJSVRAAG ALLE WINNAARS

De wereldberoemde **Barbiepoppen** hebben generaties meisjes sedert jaren aan het dromen gebracht! Nu zijn er ook een aantal leuke bij Barbie behorende artikelen in heel vrolijke kleuren.

Dankzij het weekblad **Kuifje** hebben er 60 van jullie een schitterend kado gewonnen. Het lot heeft de gelukkige winnaars aangeduid.

De 15 Barbieschooltassen met pennenhouder gaan naar:

Isabelle HENRION, Nicolas BERNARD, Marianne DE WETTER, Jessica ROUSCHOP, Samantha STRAET, Emmanuelle CAUDRON, Angélique MERTENS, Aagje VEYS, Stefane LEZY, Candice DECLERCQ, Delphine GOOSSENS, Peggy DE CLERCQ, Laurent DEVROEDE, Laetitia PITON, Sofie NERINCX.

15 Barbieschoudertassen:

Marian LEZY, Virginie ASNONG, Pauline DUMONT, Jans GERT, Jennifer MINTA, Tamara SNOEKS, Julie CARELS, Caroline BERNARD, Aline NICOLAY, Christine LORGES, Valérie TINTNER, Angélique WOZNIK, Marie-Noëlle DE CROES, Carole TALBOT en Muriel BONFOND.

10 Barbierugtassen:

Marie BELLIS, Géraldine GROSJEAN, Florence DAMIEN, Aurélie DIEPENDAEL, Catherine SZLUFCHIK, Louise GENON, Nicolas LAISSENS, Véronique NINANE, Annelies HOSTE en Christelle ANDRE.

10 Complete etui's:

Liesje DE LOOF, Wendy ORBAN, Elodie ANDRE, Annick L'ENFANT, Arlette CHARLIER, Valérie DEHON, Jean-Marie DE GREEF, Cécile LAMBERT, Anne GOUT en Philippe HONDT.

10 Barbiedraagtassen:

Philippe DUPONT, Nathalie THIBAUT, Florence LECOCQ, Gisèle DE BUSSCHERE, Iris BOVE, France RUSSEL, Maïté DUBOIS, Gianni BUTERA, Annick SMETS en Julie LELOUP.

VAN HARTE GEFELICITEERD!

DROOMPARFUM

Omdat ■ een dame is, dien je ons niet naar haar leeftijd te vragen. Toch is ze al... een lange tijd in speelgoedwinkels te vinden. Barbie, die commercieel een weergaloos succes kent, wordt over het algemeen gehaat door de volwassenen, maar op handen gedragen door kinderen en dan vooral door de meisjes. In dit jaar, 1988, komt ze net als Catherine Deneuve en Linda Evans met haar eigen parfum op de markt. Wat wil je, voor Barbie met haar ritselende jurken en haar modieuze kapsels is dat het toppunt van vrouwelijkheid... De **droomparfum**-doos bevat een pop, een flesje parfum (geen paniek: het is in werkelijkheid reukwater **zonder** alcohol), een kam en een borstel.

Philippe Desalle

BARBIE - DROOMPARFUM (MATTTEL)

Soort: speelgoed
Originaliteit: xxxxx
Prijs: ongeveer ■ Kuifjes
Aantal spelers: van 1 tot ?
Leeftijd: vanaf zes jaar
Educatieve waarde: x
Totaalwaardering: xxxx

PRIJSVRAAG

EEN HELEBOEL BEERTJES IN PLUCHE TE WINNEN

aangeboden door
Hobby Product
en het Weekblad Kuifje

De prijzen zijn:
1 reuzebeer,
1 bruine beer 85 cm,
1 bruine beer 70 cm,
2 bruine beren
50 cm.

De winnaars worden schriftelijk verwittigd.

Deelnemingsformulier

Vragen (het juiste vierkantje zwart maken)

1. Het ontstaan van de pluchebeertjes (in het Engels: «Teddy Bear») heeft te maken met een president van de Verenigde Staten. Welke?

☐ Lincoln

☐ Roosevelt

☐ Eisenhower

2. Hoeveel beertjes werden «in dienst genomen» om de rol te spelen van Youk, het weesbeertje, in de film van Jean-Jacques Annaud?

☐ 12

☐ 18

☐ 41

3. De beer is een vleeseter en heeft

☐ 36 tanden

☐ 42 tanden

☐ 64 tanden

4. De witte beer duikt en zwemt voortreffelijk. Hij kan zelfs onder water slapen.

☐ juist

☐ onjuist

Aanvullende vraag: Geef ongeveer het aantal beren die nu nog wild, in de Pyreneeën, in Frankrijk leven.

NAAM VOORNAAM GEBOORTEDATUM

BEROEP VADER BEROEP MOEDER

VOLLEDIG ADRES

De eerste 5 juiste antwoorden worden beloond met een pluche beer. De antwoorden moeten vóór 17 december 1988 (postdatum) opgestuurd worden naar de redactie van het Weekblad 1/11 P.H. Spaaklaan, 1070 Brussel voor België en naar Lombard Nederland Postbus 341, 2100 AH Heemstede voor Nederland.

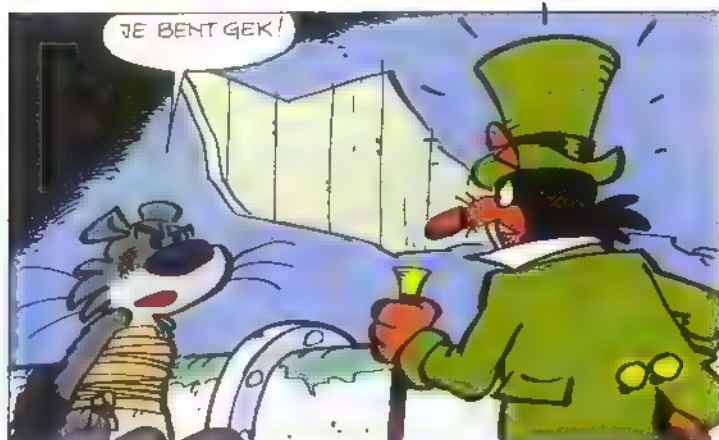
Personeelsleden van Lombard Uitgeverijen ■ hun gezinsleden kunnen aan deze prijsvraag niet deelnemen.

Opgelet: voor de leesportefeullezers: bon niet uitknippen, fotocopie maken of antwoorden op briefkaartje overschrijven.

CHLOROPHYL

SAMENVATTING: Ondanks hun heldhaftige optreden, worden onze vrienden bewusteloos geslagen door Grobur. Bij het ontwaken, kunnen ze hun ogen niet geloven; ze zien Anthraciet; die was toch dood? Maar wat heeft deze duivel met Babbelkous gedaan?

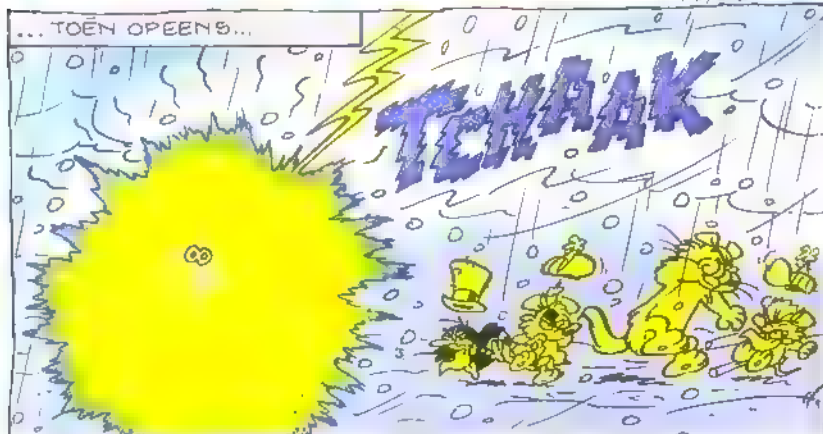

CHLOROPHYL DE HELSE REIS

(*) ZIE "HET TESTAMENT VAN ANTHRACET"

22.

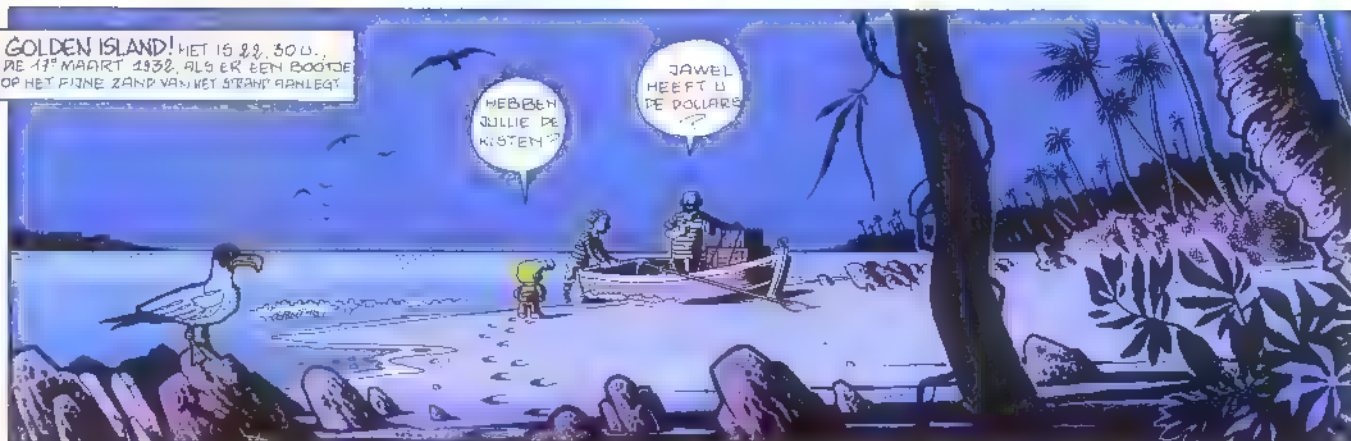

GOLDEN ISLAND DE ONVERBETERLIJKE

GOLDEN ISLAND! HET IS 22.30 U.,
DE 17de MAART 1932. ALS ER EEN BOOTJE
OP HET FIJNE ZAND VAN HET STRAND AANLEGT.

HEB BEN
JULLIE DE
KISTEN

JAWEL
HEEFT U
DE DOLLARS

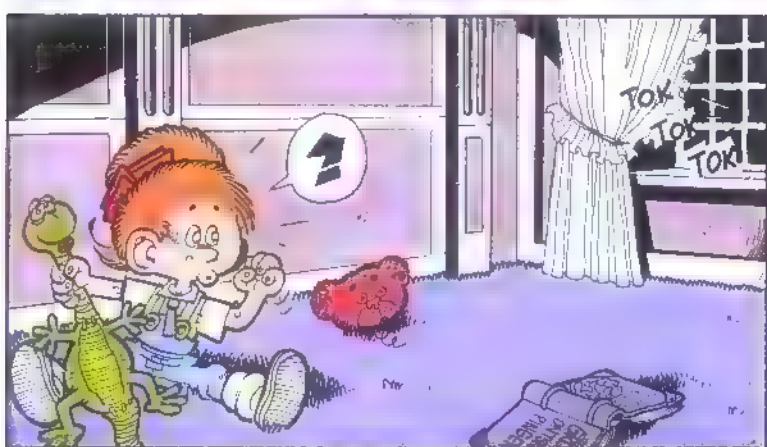
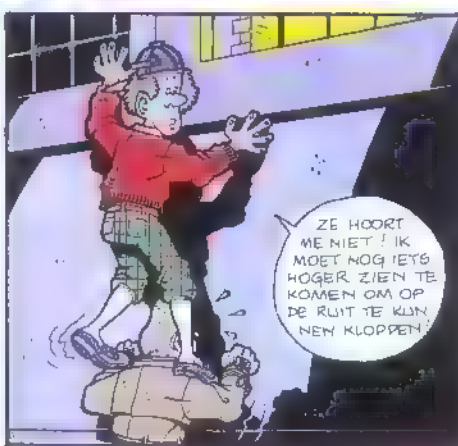
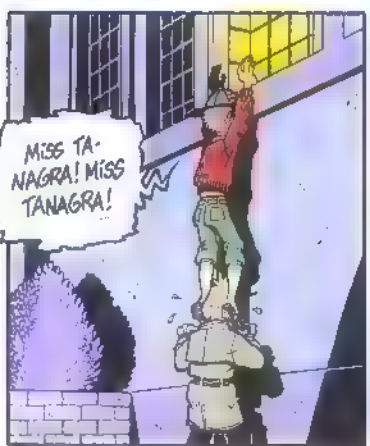

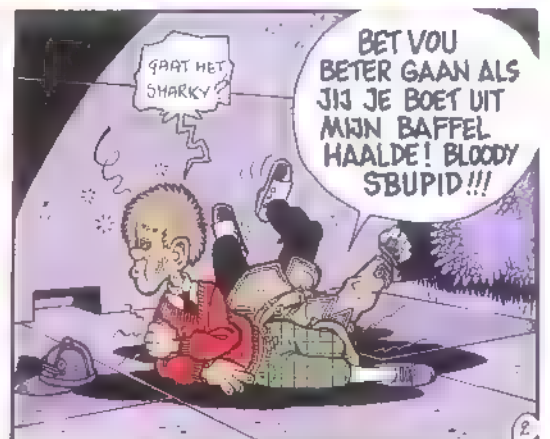
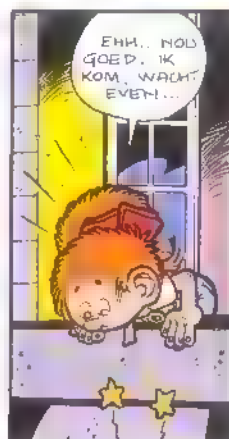
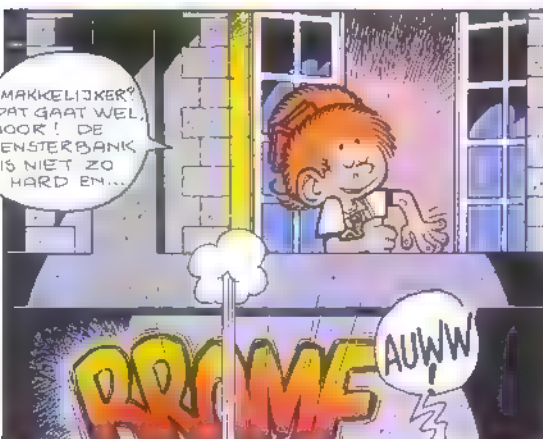
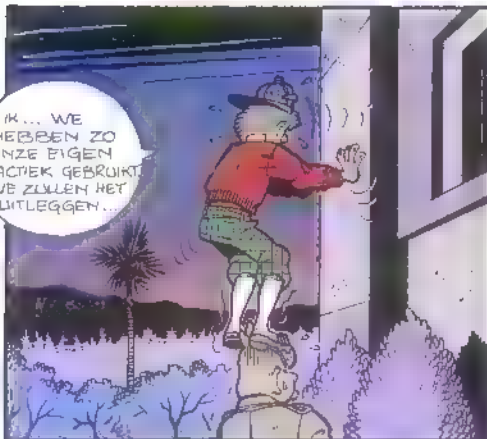
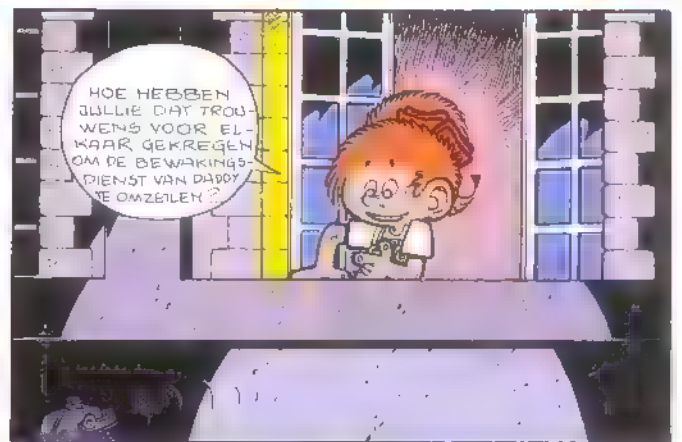
OP DIT EILAND VOOR MILJARDAIRES DICTEERT
SINCE EEN AANTAL JAREN EEN LEGER VAN
KINDERARTSEN ZIJN CONDITIES AAN EEN
BEVOLKING VAN HYPERBEZORGDE OUDERS.
DE HUN KROOST OVER-BESCHERMEN!
NOOIT WAS ER MEER ENIGE ZOETIGHEID
OVER DE GRENZEN VAN DIT SUPER-BEWAakte
PARADIJS GEKOMEN. SINCE EEN AANTAL JAREN
LIGT ER OP GOLDEN ISLAND HET LOUÏE-VERBOD!

OP HETZELFDE MOMENT, BIJ
HET HUIS VAN CY W BROCKFELLER

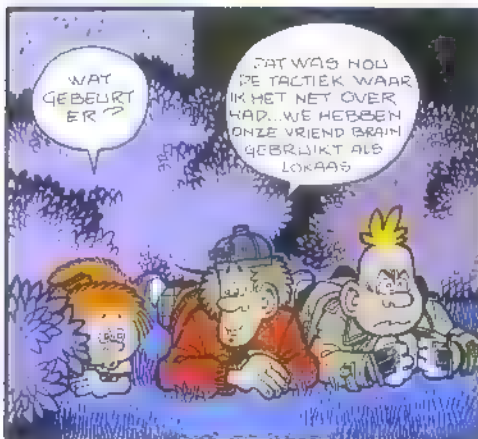
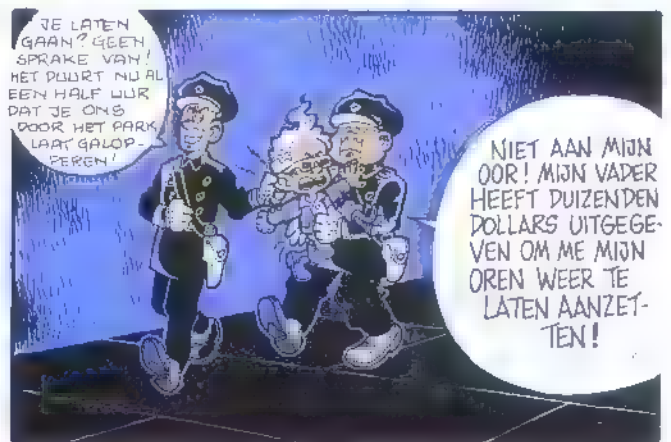
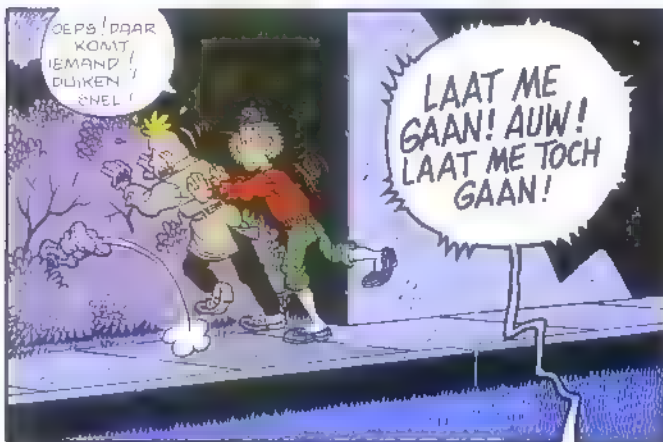
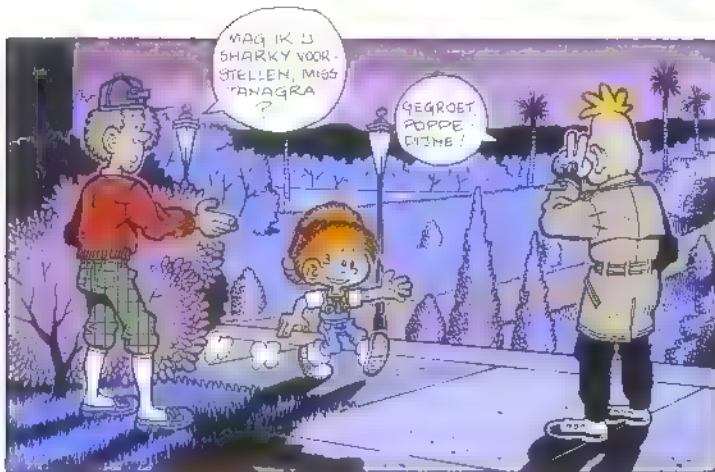
GOEDE
NACHT GEMAADE
SMILEY! JE BENT
HET ZO ZWAKKE
MET REKENING
HET NUTTENDE
HET JAAREN
ELIOT!

JA SHAR-
RY! HET HE
HET EEN
DEETJE
HOGER!

GOLDEN ISLAND

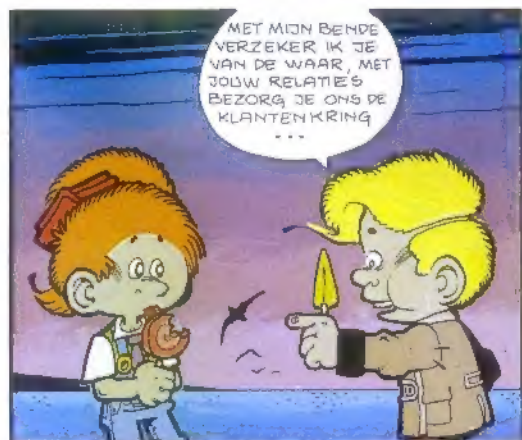
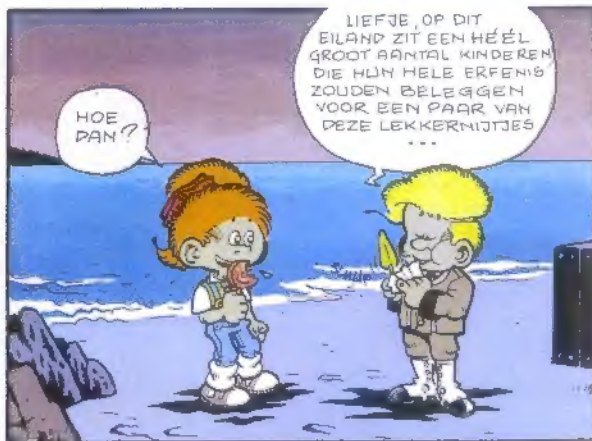
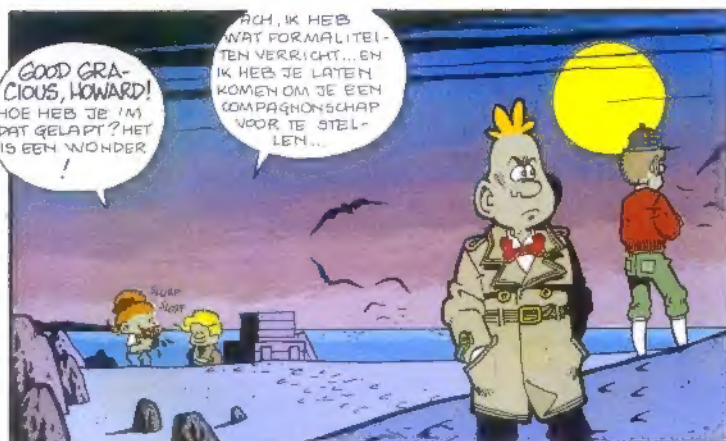
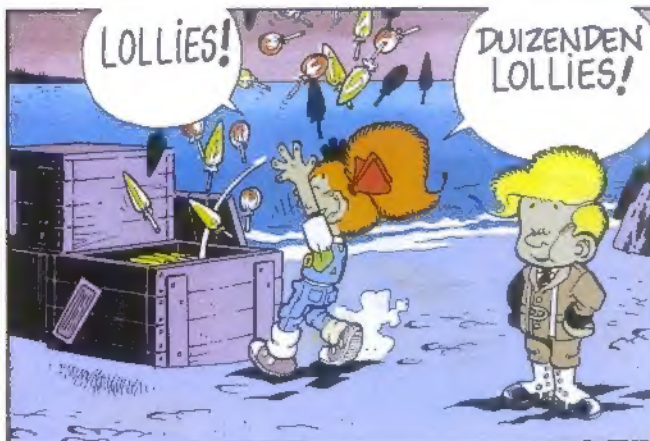
TIEN MINUTEN LATER...

AH, TANAGRA!
BEN JE DAAR
EINDELIJK! IK
WERD AL ON-
GERUST...

HOWARD! WAT
IS DIT VOOR 'N
MYSTERIE DAT
ZICH BAAPT IN EEN
ATMOSFEER VAN
INTRIGE EN SA-
MENWERINGEN?

DAAR HEB JE
JE MYSTERIE
LIEFJE... WERP
MAAR EENS EEN
BLIK IN DIE
KISTEN...

?

GOLDEN ISLAND

WAT?! NOU JA, ZEG! JE VERGEET ZEKER DAT ALLE RISICO IN DEZE ZAAK VOOR MIJ IS !!!

RISICO? WELK RISICO? DAT DOEN WE OOK 50/50, DAT RISICO !!!

